

Fotó: Merényi Zita

A remény nem rendült meg

*Elkísértük a Katolikus Karitást
a földrengés sújtotta
Horvátországba*

Családi fénykép tűnik elő a romok közül egy, a XIX. században épült ház félig ledőlt első emeletén. Karácsonykor még egy otthon díszje volt, most a törmelék között várja, hogy egyszer újra a falra kerüljön. Január 12-én Petrinjában, a földrengés sújtotta horvátországi településen jártunk, ahová a Katolikus Karitászt vitt segélyszállítmányt.

A szervezet öt mikrobusból és egy kamionból álló konvoja két héttel azután érkezett a Sziszeki Egyházmegyébe, hogy december 28-án 5,2 erősségű földrengés ráta meg Petrinja városát és környékét. Amint másnap kiderült, ez csak az előregés volt: december 29-én harmincszor erősebb, 6,3-es magnitúdójú földrengés volt ugyanott. A föld azóta is folyamatosan mozog, naponta, kétnaponta újabb rengéseket jeleznek a műszerek. Még Magyarország egy részén is érezni lehetett a legnagyobb, december 29-i földrengést, majd utána két másikat, a január 6-ait és 9-eit is. Látogatásunk napjának délutánján is volt földrengés a huszonegyes városban, amit Sziszekén – ezen a Petrinjától légvonalban kilenc kilométerre fekvő településen – mi nem érzékelünk.

(Folytatás a 6. oldalon.)

A plébániai élet dinamizmusának lehetősége

*Erdő Péter bíboros, prímás
a nők lektori és akolitusi szolgálatáról*

Ferenc pápa 2021. január 10-én Spiritus Domini (Az Úr Lelke) kezdettel motu proprio-t adott ki, amellyel módosítja az Egyházi Törvénykönyv 230. kánonjának első paragrafusát. Az alábbiakban Erdő Péter bíboros, prímás kommentárját adjuk közre a pápai dokumentummal kapcsolatban.

A módosítás lényege, hogy ezentúl a lektori és az akolitusi szolgálat nemcsak férfiaknak, hanem nőknek is feladható lesz.

Érdekes áttekinteni ezeken a szolgálatoknak az eredetét, történetét és szerepét

az Egyház életében. Szent VI. Pál volt az, aki a II. vatikáni zsinat után Ministeria quaedam kezdettel dokumentumot adott ki, és a kisebb rendek helyett – amelyek a szeminaristák képzése során a diakonátust és a papságot

megelőzték – szolgálatokat alapított. Nem ugyanazokat, amelyek korábban kisebb rendek néven szerepeltek, hanem közülük néhányat általánosan kötelező jelleggel, másokat pedig választható jelleggel rendelt el. Ez utóbbiak esetében lehetővé tette a helyi egyházaknak, a püspöki konferenciáknak, hogy egyes szolgálatokat megtartanak vagy másokat létrehozzanak.

(Folytatás az 5. oldalon.)

Mindig érdemes újrakezdeni

*Tokodi László OP
Szent Domonkos mának szóló üzenetéről*

Kettős jubileumot ünnepel idén a magyarországi domonkos közösség: Szent Domonkos halála és a Magyar Domonkos Rendtartomány alapításának 800. évfordulója alkalmából jubileumi évet hirdettek. A debreceni rendházban szorgalmazó Tokodi Lászlóval beszélgettünk.

Fehér szerzetesi habitusban járja a várost, megszólítja az embereket, és bárkivel szívesen elbeszélget, aki szóba elegyedik Önnel. Katekumencsoportokba hívja az érdeklőket, a Szólj be a papnak! kezdeményezés egyik elindítója, a Szurkolj a pappal!, Sörözz a pappal! rendezvények lelkes

résztvevője. Mire buzdítja a ma emberét Szent Domonkos életpéldája?

– Szent Domonkos képes volt arra, hogy mindentől megváljon. Elment az eretneknek tartott közösségekhez, és velük lakott. Vándorprédikátor volt, eleinte nem is kolostorban élt, hanem az emberek között. Ez az odaforulás, nyitottság egészen rendkívüli volt az ő korában. A ciszterci atyák ekkor már komoly szerzetesrendként működtek. Lovon mentek az emberek közé, igyekeztek megtéríteni őket, aztán visszatértek a rendtársaikhoz.

(Folytatás a 8. oldalon.)

Akit kondiban tartanak a hívek

Beszélgetés Horváth Zoltán plébánossal

„Futni önmagában nem szeretek, a zuhanyozás sem különösebben nagy élmény. De a kettő egymás után felüdíti a testet. Ha azt kérdeznék, szeretek-e győnni járni, azt válaszolnám, hogy nem. De tudom, hogy fontos. Amikor megkapom a feloldozást, érzem, hogy felfrissül tőle a lelkem.” A test és a lélek karbantartására mindenkinek nagy szüksége van, vallja Horváth Zoltán, az újpesti Egek Királynéja-nagytemplom plébánosa, aki negyven éve túrázik. Merre jár, és mit jelent számára a rendszeres mozgás? Erről kérdeztük.

Fotó: Merényi Zita

Kondigépet és szobakerékpárt láttam a folyosón. Két túra között bent is edz?

– Az egyiket két évvel ezelőtt, a másikat tavaly kaptam ajándékba a híveimtől a születésnapomra. Örülök, hogy hatvanegy éves koromban is jó a teherbírásom, és a túrák alkalmával általában a mezőny első felében haladok. Amikor a ministránsaimmal kirándulunk, csak két-három gyereknek kell szólnom, hogy ne szaladjanak annyira előre, a többiek többnyire mögöttem jönnek. Átlagosan harminc kilométert teszek meg egy-egy alkalommal, ezeröttszáz-ezerhatszáz méteres szintemelkedést bírok, és nem múlik el nyár anélkül, hogy ne teljesítenék legalább egy háromezres csúcsot. Szeretek túrázni.

(Folytatás a 9. oldalon.)

*Nem sodródás,
hanem készület
az életünk*

Szent Margit emlékezete
3. oldal

*Családreferensek
országos
találkozója*

8. oldal

Végidőkben élünk?

Székely János püspök
előadása
a Jelenések könyve alapján
11. oldal

Gion Nándor
jubileuma
Tárlatok a Nemzeti Galériában
John Milton: Visszanyert paradicsom
Film: Sunderland, amíg csak élek

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

Nemcsak különleges Szent József-évet hirdetett a Szentatya 2020. december 8-án, a szeplőtelen fogantatás főünnepén, hanem közzétette Patris corde kezdetű, nagylélegzetű levelét is, melyben Szent József alakját állítja példaképül a mai hívők elé. A dokumentum abból az alkalomból született, hogy százötven éve nyilvánították Szent Józsefet az egyetemes Egyház védőszentjévé. Az apostoli levél teljes fordítását folytatásban közöljük; az alábbiakban a harmadik, befejező rész olvasható.

6. Dolgozó apa

A Szent Józsefet jellemző egyik vonás, mely az első szociális enciklika, XIII. Leó *Rerum novarum*a óta nagy hangsúlyt kapott, az ő munkával való kapcsolata. Szent József ács volt, aki becsületesen dolgozott, hogy családjá megélhetését biztosítsa. Jézus tőle tanulta meg annak értékét, méltóságát és örömét, hogy az ember a saját munkájával megkeresett kenyeret eszi.

Korunkban, amikor úgy tűnik, hogy a munka ismét sürgető társadalmi kérdéssé válik, és a munkanélküliség olykor megdöbbentő méreteket ölt még olyan országokban is, ahol évtizedeken át bizonyos mértékű jólétben éltek az emberek, meg kell értenünk – új tudatossággal – a méltóságot adó munka értelmét, melynek József példamutató védőszentje.

A munka az üdvösség művében való részvétellel válik, alkalommá Isten országa eljövételének felgyorsítására, az ember képességeinek és tulajdonságainak kifejlesztésére, hogy a társadalom és a közösségépítés szolgálatába állítsuk őket. A munka lehetővé teszi nemcsak önmagunk megvalósítását, hanem mindennekelőtt a társadalom eredendő alapsejtének, a családnak a kibontakozását. Az a család, ahol nincs munka, jobban ki van téve nehézségeknek, feszültségeknek, szakadásoknak, sőt a felbomlás kétségbeesett és kétségbeejtő kísértésének. Hogyan beszélhetnénk az emberi méltóságról anélkül, hogy el ne köteleznénk magunkat annak érdekében, hogy mindenkinek legyen lehetősége a méltó megélhetésre?

Az a személy, aki dolgozik, bármi legyen is a feladata, magával Istenel működik együtt, és bizonyos mértékben a körülöttünk lévő világ teremtményévé válik. Korunk válsága, mely gazdasági, társadalmi, kulturális és spirituális válság, mindenki számára felhívást jelenthet a munka értékének, fontosságának és szükségességének újrafelfedezésére, hogy elkezdődjön egy új „normalitás”, amelyben senki sincs kirekesztve. Szent József munkája arra emlékeztet bennünket, hogy maga az ember-

re lett Isten sem vetette meg a munkát. A munka elvesztésének, mely sok testvérünket és nővérünket sújtja, és amely az utóbbi időben csak fokozódott a koronavírus-járvány miatt, figyelmeztetésül kell szolgálnia arra, hogy átgondoljuk prioritásainkat. Kérjük Szent Józsefet, a munkást, hogy megtaláljuk a módját annak, hogy elkötelezetten kijelenthessük: egyetlen fiatal, egyetlen ember, egyetlen család se legyen munka nélkül!

7. Árnyékként kíséző apa

Jan Dobraczyński lengyel író a *Cień Ojca* (Az Apa árnyéka, magyar fordításban: *József, az ács*) című könyvében regény formájában mesélte el Szent József életét. Az árnyék zuggesztív képével határozza meg József alakját, aki Jézus irányában a mennyei Atya földi árnyéka: őrzí, védi őt, sosem szakad el tőle, szüntelenül kíséri lépteit. Gondoljunk csak arra, amire Mózes emlékezteti Izraelt: „A pusztában (...) láttad, hogyan vitt téged az Úr, a te Istened az egész úton: ahogy az ember a saját fiát viszi” (MTörv 1,31). József így gyakorolta apaságát egész életében.

Apává nem születik, apává válik az ember. És nemcsak azért válik az, mert gyermeke születik, hanem azért, mert felelősséggel törődik vele. Valahányszor valaki felelősséget vállal valaki másnak az életéért, bizonyos értelemben apaságot gyakorol irányában.

A mai társadalomban a gyerekek gyakran apátlannak tűnnek. A mai Egyháznak is szüksége van atyákra.

Mindig időszerű Szent Pálnak a korintusiakhoz intézett intelve: „Ha tízezer tanítótok volna is Krisztusban, atyátok nincs sok” (1Kor 4,15); és minden papnak vagy püspöknek képesnek kellene lennie hozzáfűzni, mint az apostol: „Az evangélium hirdetése által én adtam nektek életet Krisztus Jézusban” (uo.). A galátáknak pedig azt mondja: „Gyermekeim, a szülés fájdalmait szenvedem újra értetek, amíg Krisztus ki nem alakul bennetek” (Gal 4,19).

Apának lenni azt jelenti, hogy a gyermeket bevezetjük az élet megtapasztalásába, a valóságba. Ne tartsd meg magadnak, ne börtönözd be, ne birtokold, hanem tedd képessé arra, hogy döntsön, szabad legyen, elinduljon! Az apa jelző mellett a hagyomány vélhetően ezért adta Józsefnek a „tisztaságos” jelzőt is. Ez nem egy merőben érzelmi megjelölés, hanem a birtoklás ellentétét kifejező viselkedésmód összefoglalása. A tisztaság a birtoklástól való mentesség az élet minden területén. A tisztaság csak akkor valódi szeretet, ha tiszta. A birtokolni akaró szeretet végül mindig veszélyessé válik, bebörtönöz, megfojt, boldogtalanná tesz. Maga Isten is tiszta szeretettel szeretete az embert, szabadon hagyva arra, hogy hibát kövessen el és szembeforduljon vele. A szeretet logikája mindig a szabadság logikája, és József rendkívül szabadon tudott szeretni. Sosem helyezte önmagát a középpontba. Úgy tudott élni, hogy nem önmagát, hanem Máriát és Jézust helyezte életének középpontjába.

József boldogsága nem az önfeladkozás logikájában, hanem az önján-

dékozás logikájában rejlik. Sosem látnunk ebben a férfiban frusztrációt, hanem csak bizalmat. Huzamos hallgatása nem panaszkodás, hanem állandó, konkrét bizalmi gesztusokat feltételez. A világnak apákra van szüksége. A világ elutasítja az uralkodókat, vagyis elutasítja azokat, akik mások birtoklásával akarják saját ürességüket betölteni; elutasítja azokat, akik összekeverik a vezető szerepet a parancsolgatással, a szolgálatot a szolgálkúsággal, a vitát az elnyomással, a szeretetet a segélyezéssel, az erőt a pusztítással. Minden igazi hivatás önmagunk odaajándékozásából születik, ami az egyszerű áldozatvállalás érett formája. A papi hivatásban és a megszentelt életben is ilyen érettségre van szükség. Ahol egy hivatás, legyen az házasság, cölebsz vagy szűzi hivatás, nem éri el az önjándékozás érettségét, hanem megáll a pusztán áldozati logikánál, akkor helyett, hogy a szeretet szépségének és örömeinek a jele lenne, félt, hogy a boldogtalanság, a szomorúság és a csálódottság kifejezésévé válik.

Az az apaság, amely nem enged annak a kísértésnek, hogy gyermeki életét élje, mindig teret nyit az újdonság előtt. Minden gyermek mindig misztériumot, újdonságot hordoz magában, amelyet csak egy olyan apa segítségével lehet napvilágra hozni, aki tiszteletben tartja az ő szabadságát. Egy olyan apa segítségével, aki tudatában van annak, hogy nevelő tevékenységét csak akkor fejezi be, és apaságát csak akkor éli meg teljesen, amikor önmagát „hasztalanná” tette, amikor azt látja,

hogy gyermeke önállóvá válik, és egyedül jár az élet útjain, amikor József helyzetébe kerül, aki mindig tudta, hogy a gyermek nem az övé, hanem egyszerűen a gondjaira bízott. Alapvetően ez érteti meg velünk, miért mondja Jézus azt, hogy „senkit se szólítsatok a földön atyának, mert egyetlen a ti Atyátok, a mennyei” (Mt 23,9).

Valahányszor olyan helyzetben vagyunk, hogy az apaságot kell gyakorolnunk, mindig emlékeznünk kell arra, hogy az sosem a birtoklás gyakorlása, hanem egy „jel”, mely egy magasabb rendű apaságra utal. Bizonyos értelemben valamennyien mindig József állapotában vagyunk: annak az egyetlen mennyei Atyának az árnyéka vagyunk, aki „felkelti napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak egyaránt” (Mt 5,45); olyan árnyék, amely követi a Fiút.

„Kelj fel, fogd a gyermeket és anyját” (Mt 2,13), mondja Isten Szent Józsefnek.

Ennek az apostoli levélnek az a célja, hogy növelje a szeretetet e nagy szent iránt, hogy indítást adjon arra, hogy kérjük közbenjárását, és utánozzuk erejét és odaadását.

A szentek sajátos küldetése ugyanis nemcsak az, hogy megadjanak csodákat és kegyelmeket, hanem hogy közbenjárjanak értünk Istennél, ahogy Ábrahám tette, Mózes tette, ahogy Jézus, „az egyetlen közvetítő” tette (1Tim 2,5), aki „szószólónk” az Atyaistennél (1Jn 2,1), s aki „örökké él, hogy közbenjárjon [értünk]” (Zsid 7,25; vö. Róm 8,34).

A szentek minden hívőt segítenek „az állapotának megfelelő léletszentség és tökéletesség elérésében”. Életük konkrét bizonyíték arra, hogy lehetséges megélni az evangéliumot.

Jézus azt mondta: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd és alázatos szívű vagyok” (Mt 11,29), a szentek pedig követendő életpéldák. Szent Pál kifejezetten erre buzdít: „Legyetek követőim!” (1Kor 4,16). Szent József ezt beszédes hallgatásával mondja.

Megannyi szent férfi és nő példáját látva Szent Ágoston azt kérdezte magától: „Te nem tudnád megtenni, amit ezek meg tudtak tenni?” És így eljutott a végleges megtérésig, és azt kiáltotta: „Későn szerettelek meg, ó, mindig régi és mindig új Szépség!”

Nincs más hátra, mint hogy kérjük Szent Józseftől a kegyelmek kegyelmét: megtérésünket.

Hozzá intézzük imánkat: *Üdvöz légy, Megváltó őrzője, Szűz Mária férje! Isten rád bízta Fiát, Mária beléd vetette bizalmát, Krisztus veled lett emberré.*

Ó, boldog József, mutakozz apának felénk is, és vezess bennünket az élet útján! Nyerj nekünk kegyelmet, irgalmat és bátorságot, és védj meg minden bajtól! Ámen.

**Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News**

Az Istentiszteleti Kongregáció a hamvazkodás szertartásának módosításáról

A Robert Sarah bíboros, az Istentiszteleti és Szentségfegyelmi Kongregáció prefektusa aláírásával január 12-én megjelent jegyzék (nota) a pandémia idejére átmenetileg módosítja a nagybőjt kezdetén szokásos hamvazkodás szertartásrendjét.

Miután a pap imádsággal megháldotta a hamut, és meghintette szenteltvízzel, szó nélkül a templomban jelen levő hívekhez fordul, és mindössze egyetlen egyszerű monddja el mindenkinek a *Római Mise* könyv formuláját: „Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!” vagy: „Emlé-

kezzél, ember, hogy porból vagy, és porrá leszel!”

Ezt követően a pap lemosa a kezét, felölti a száját és az orrot eltakaró maszkot, majd mindenkét meghamvaz, aki eléje járul, vagy pedig ő maga megy a helyükön maradó hívekhez. A pap ujjai közé veszi a hamut, és minden hívő fejére hint belőle, anélkül, hogy bármit is szólna.

Vatikán, Istentiszteleti és Szentségfegyelmi Kongregáció, 2021. január 12.
Robert Sarah bíboros-prefektus és Arthur Roche érsek-titkár

A jegyzék tehát valójában egyetlen ponton változtat a szertartáson, mégpedig a hamvazószerdai liturgikus felszólítás egyszeri, a közösség előtti elmondásával, amit aztán nem ismét meg külön minden hívő esetében.

A szertartás kezdetén a hamu fölött elmondott imádság változatlan marad:

„Kedves Testvéreim! Alázattal könyörögjünk Istenünkhöz, mennyei Atyánkhöz, hogy árássa jószágunk bőséges kegyelmét erre a hamura, amelyet a bűnbánat jeléül fejünkre hintünk. Istenünk, téged az alázatoság könyörületre indít, a bűnbánat pedig megengesztel. Hallgass kegye-

sen könyörgésünkre, és amikor híveid fejére hamut hintünk, áraszd rájuk szent áldásodat, hogy buzgón gyakorolva a nagybőjt bűnbánati cselekedeteit, szent Fiad húsvéti fel-

támadását megtisztult lélekkel ünnepeljék. Krisztus, a mi Urunk által.”

**Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News**

Nyitott füllel és lélekkel

Lektorokat és akolitusokat avatott Ternyák Csaba egri érsek

Ternyák Csaba érsek január 17-én az egri bazilikában ünnepi szentmise keretében lektorokká avatta a harmadéves és akolitusokká a negyedéves kispapokat. Az ötödéves papnövendékeket az úgynevezett ad missio keretében befogadta a szent rendek jelöltjei közé.

A lektor sajátos feladata, hogy felolvassa az Isten ígét a liturgikus összejeveleteken. Az akolitus az oltár szolgálatára és az áldozópap, valamint a diakónus segítségére avatják fel. Fő teendője, hogy előkészítse a liturgiára az oltárt és a szent edényeket, és ha szükséges, megáldoztassa a híveket.

Az Egri Érseki Papnevelő Intézetből és a Redemptoris Mater Egyházmegyei Missziós Szemináriumából hét harmadéves kispapot avattak lektorrá az Egri Főegyházmegye szolgálatára. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye szolgálatára egy lektort avattak.

Ternyák Csaba érsek az Egri Érseki Papnevelő Intézetből és a Redemptoris Mater Egyházmegyei Missziós Szemináriumából hét negyedéves kispapot avatott akolitusá az Egri Főegyházmegye, és két kispapot a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye szolgálatára.

Az ad missiót, a befogadást a szent rendek jelöltjei közé három növendék kérte az Egri Főegyházmegye és egy növen-

dék a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye szolgálatára.

Homíliájában az érsek a szentmisében énekelt zsoltárszöveghez fűzte gondolatait: „Íme, eljövök Uram, hogy teljessem azt, amit kívánsz.”

Ez a gondolat él a ti lelkeitekben, és ez a gondolat élt Sámuel lelkében is, akinek életére jellemző volt ez a nyitottság és készség. Bármelyik pillanatban, még éjjel is készen állt arra, hogy szolgáljon Éli főpap-

nak, és általa magának az Úrnak. Bár mindkettőjüknek a szolgálat volt a hivatásuk, egyikük sem értette meg elsőre az Úr szavát – fogalmazott

mazott, örömmel tölti el, hogy „Sámuelhez hasonlóan ti is nyitott füllel és nyitott lélekkel meghallottátok a hívást, és választotok rá: »Íme, eljövök,

adott életben közös azonban a készség, a lelkesedés és az elköteleződés. Azok a szolgálatok, az úgynevezett kisebb rendek, amelyekben ma részesültök, a világi hívek szolgálatainak fokozatai ugyan, de a szolgálati papságra készülők számára is fontos lépések a végleges elköteleződés útján.

Végül így szólt a szent rendek felvételére készülőkhoz: „A mai avatások igazi jelentősége abban áll, hogy egy újabb lépést tesztek a Krisztusnak való végleges elköteleződésük útján. Ma ismét elismeritek őt életetek igazi urának, és arra készültök, hogy a papszentelésben majd végérvényesen odaadjátok magatokat neki, hogy alter Christus, másik Krisztus legyetek.

A homília után kezdődött a lektor- és az akolitusavatás szertartása. Az érsek ezekkel a szavakkal fordult a lektori szolgálatra avatandókhoz: „Vedd a Könyvek Könyvét, a Szentírást, hirdesd hűségesen Isten Igéjét, hogy egyre jobban életté váljék az emberi szívemben!” A negyedéves papnövendékeket pedig így avatta fel az akolitusi szolgálatra: „Vedd az Eucharisztia ünnepelésére előkészített kenyeret, és úgy élj, hogy méltóképpen szolgálhass az Úr és az Egyház asztalánál!”

A misszióra szóló megbízást kérő kispapokhoz a következő kérdésekkel fordult a főpásztor: „Akartok-e az Úr hívására válaszolva teljesen felkészülni, hogy így alkalmassá váljatok az egyházi rendet felvéve a szent szolgálat vállalására? Akartok-e lelkeileg olyanná alakulni, hogy Krisztus Urunknak és az ő titokzatos testének, az Egyháznak hűségesen szolgálhassatok?” Az „akarunk” válasz elhangzása után Ternyák Csaba érsek a következőket mondta: „Az Egyház örömmel fogadja elhatározásotokat. Isten tegye teljessé a jót, amit elkezdett bennetek!”

A lektori rendben részesült Bryska Jan Marek, Gyarmati Valentin, Kubik Zsolt, Németh Mihály, Novák Lajos, Nyeste Tamás, Szedmak Zoltán, Ulrych Lukasz Bernard.

Az akolitusi rendben részesült Amaguaya Joe Steven, Czárán Bálint, Herrera Acacio Luidimar, Lestál Balázs, Mihályi Mátyás, Osztie Balázs, Papp Attila, Tatár Bálint, Trevisan Pietro.

A szent rendek jelöltjei közé befogadást nyert Hagen Pál Tamás, Kerekes Gábor, Péter Vilmos, Szabó Gábor.

Forrás:
Egri Főegyházmegye
Fotó: Gergely Gábor

Nem sodródás, hanem készüllet az életünk

Szent Margit példájára különösen nagy szükségünk van ma

Árpád-házi Szent Margit égi születésnapját január 18-án ünnepeljük. Négy évtizedes hagyomány, hogy ebből az alkalomból szentmisét mond az esztergom-budapesti érsek a Margit-szigeti kolostor romjainál, ahol a királynő szerzetesként élt, és ahol sírjának helye ma is látható.

Erdő Péter bíboros, prímás idén a koronavírus-járvány miatt a Margit-szigeti Szent Mihály-kápolnában mutatta be a koncelebrált szertartást, zárt körben, néhány domonkos nővér és szerzetes, világi hívő és a sajtó képviselői jelenlétében. A szentmisét élőben közvetítette a Mária Rádió és a Bonum TV.

A mise kezdetén Harmat Péter, a budapest-újlaki Sároslói Boldogasszony-plébánia közösségének alelnöke köszöntötte a főpásztort. Emlékeztetett arra, hogy Árpád-házi Szent Margitot a kolostorban is körülvette a családja, Egyháza, népe és nemzete. Soha nem felejtette el a családját és a rangját. Sőt, éppen a királyi családhoz tartozása miatt érezte kötelességének, hogy méltó módon éljen a hatalommal: imádja és engesztelje Istent, szolgálja Egyházát, egészségre és összetartásra bírja királyi családját, s emellett szolgálja és ápolja felebarátait, társait, a betegeket, a nála jóval alacsonyabb rangúakat is. Ha királynőként ezt tette, mennyivel inkább ezt kell tennünk nekünk is a családukkal, Egyházunkkal, nemzetünkkel.

Homíliájában Erdő Péter bíboros úgy fogalmazott: évtizedek óta először fordul elő, hogy Szent Margit ünnepén, a róla elnevezett szigeten nem a szabad ég alatt tartanak misét.

Azért jöttünk el most a kápolnába, hajdani kolostorának közelébe, mert a szervezők a járványügyi korlátozások miatt ezt látták biztonságosabbnak. Ugyanakkor fontos, hogy találkozzunk és együtt ünnepeljünk, részt vegyünk a szentmise közösségében – hangsúlyozta a főpásztor, majd így folytatta prédikációját: Idén különös alkalmunk is van a hálaadásra. Nyolcszáz évvel ezelőtt, 1221-ben alakult meg Szent Domonkos rendjének magyarországi tartománya. A rend férfi és női ága is jelen van hazánkban. Imádkozunk értük különös szeretettel, hogy áldás kísérje szolgálatukat Egyházunk és népünk javára.

A mai evangéliumban a tíz szűrről szóló példabeszédet hallottuk. Az evangéliumi szakasz a végső ítéletről szól, és azt hangsúlyozza, hogy a fáradság, az egykedvűség és a reménytelenség minden kísértése ellenére is ébereknek kell lennünk. Cselekednünk kell. A kereszténység nem kényelmes út. Nem elég az Egyházban lennünk, és várnunk, hogy teljenek az évek. Ellenkezőleg, az életünkben minden különleges fontossággal bír. A kezdeti megtérés után, amikor meghalljuk Krisztus hívását, új meg új nehéz megtérésekre van szükségünk. Együtt kell működ-nünk az isteni kegyelemmel, és figyelmesen hallgatnunk arra, hogy mikor mit üzen nekünk Krisztus.

Ha a jézusi példabeszéd nyomán elképzeljük a kánai menyegzőt, egy lármás, népes keleti lakodalom képe jelenik meg előttünk (vö. Jn 2,1–11). A menyasszony, a rokonok és a barátok várják a vőlegény érkezését, hogy aztán átkísérjék az ifjú asszonyt a vőlegény házába. A példabeszéd szavai mögött felsejlik szá-

munkra, hogy az igazi jegyes, a vőlegény nem más, mint maga Krisztus. Ő az, akire várunk, és aki a saját házába, az atyai házba akar vezetni minket.

Ebből világossá válik számunkra a példabeszéd tanítása: nem elegendő, hogy tagjai vagyunk az Egyháznak, hogy meghívást kaptunk. Elevenen is kell tartanunk a hitünket, és jótettekkel kell igazolnunk, hogy valóban Krisztushoz tartozunk.

Szent Margit a Krisztussal való találkozás izzó várákozásában élte le az életét. A mai ember számára talán ijesztőnek is hat szigorú önsanyargatása, amelyet az írásos hagyományból ismerhetünk. De Margit, a királynő nem gyűlölte az életet és a világot, nem mindentől megcsömörlött, keserű emberként fordult el a földi élet szépségeitől, ahogyan manapság sokan teszik a depresszió következményeként. Szent Margit az extázis határáig menően szerette Krisztust, és ez olykor különös tettekre is készítette. Erről írta az 1300-as évek elején a legendaszerző azokat a sorokat, amelyek *Ráskay Lea* domonkos apáca másolatában maradtak ránk: „Gerjedez vala ez nemes szent szűz az isteni szerelemnek tüzeivel, és meggyulladván, imádkozék vala szüntelen, olyha minden közbevetés nélkül, úgy, hogy a napnak első idejétől fogva az konventnek ebédének ideiglen szüntelen imádságban marad vala meg.” Jézus kedvéért, az iránta való szeretetből imádkozott, vezekelt, és végezte a legalázatosabb szolgálatokat. Az iránta való szere-

tetből érdeklődött a családja és az ország sorsa iránt is. Ezért próbálta meg kibékíteni bátyját és édesapját, hogy megszűnjenek a pusztító beharcok.

Szent Margit példájára különösen nagy szükségünk van ma, ebben az elfáradt történelmi korban, amelyben élünk. A majd egy éve tartó koronavírus-járvány is próbára tette sokak megértését és türelmét. A mostani időkben nemes, önzetlen, nagyvonalú tetteket vár tőlünk Isten, a környezetünk, népünk és az Egyház. Ilyen tettekkel tartozunk felebarátainknak emberségünk, személyes méltóságunk és katolikus keresztény mivoltunk miatt is. A kereszténység ugyanis nem kényelmes vallás, nem széles út, melyen a pusztaság közvéleményét meg a saját kényelmünket követve jó helyre juthatunk. A hívó ember élete küzdelem, amelynek erőforrása Isten kegyelme, a jutalma, értelme pedig az örök boldogság. Ez utóbbit, Isten színe látásának végte-

len nagyszerűségét érzékelteti számunkra a kánai lakodalom képe.

Az evangéliumi példabeszéd gondolatához visszatérve: mindig tudhatjuk, hogy a helyes úton járunk-e, valóban ébren vagyunk-e, vagy kialudt bennünk a remény és a várakozás. Mi utal erre? Főként a szeretet cselekedetei, amelyek eluralkodnak az életünkben, és programjainkat, energiáinkat a maguk logikája szerint kezdik rendezni. Vagy éppen ellenkezőleg. Ha ezek elmaradtak, akkor fel kell riadnunk álmunkból, mert az életünk már sodródás csupán, nem pedig készüllet a Krisztussal való találkozásra.

Kérjük most különös bizalommal Szent Margit közbenjárását népünkért és mindannyiunkért, hogy a szeretet cselekedeteiben megerősödvé üdvösségre vezető életet éljünk reményteli szívvel. Amen.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Amikor Krisztus meghív

Mk 1,14–20

Isten Igéjének vasárnapján a Bibliát, Isten nekünk írott szavát ünnepeljük, amit az Egyház mindenkor úgy tisztelt és úgy vett kézbe, mint az Úr testét, az Élet kenyerét, amellyel táplál minket. Isten közeledése az emberhez nem az írásbeliséggel kezdődik, és nem is áll meg a leírt szónál. Isten a Fiában, Jézusban tette szavá magát a legteljesebb módon. Ő szakadatlanul szól hozzánk éppen úgy, mint a mai evangéliumban, amely az apostolok meghívását beszéli el. Jézus megszólítja a Galileai-tó partján halászó testvérpárokat: „Jöjjetek velem, kövessetek engem!”

A Mester egyetlen tóparti sétán összegyűjti leendő közösségének egyharmadát. A megszólítottak rögtön otthagyták a hálóikat, és követtek Jézust. Hatalmas hitre és bizalomra volt szükségük ahhoz, hogy az isteni hívástól teljesen megigézve az életükkel válaszoljanak egy számukra akkor még ismeretlen hangra.

A meghívó fél oldaláról is izgalmas a történet, hiszen – mai kifejezéssel élve – nem tart állásinterjút, nem kíváncsi a meghívottak önéletrajzára, tesztek sem írat velük, pszichológiai vizsgálatnak sem veti alá őket. Egyszerűen megfigyeli őket, miközben a munkájukat végzik. Ez elég a Mesternek, hiszen pontosan tudja, mit akar, és milyen képességeket vár el a meghívottaktól. Emberek halászává akarja tenni őket. A Mester alaposan megfontolta a meghívásukat, és meglátta bennük későbbi apostolait, hiszen a halászt a türelme, a kitartása és a kudarc elviselésének képessége teszi alkalmassá arra, hogy újra és újra jó helyen vesse ki a hálót.

Jézus a dolgozó embereket hívja meg, miután megfigyelte őket munka közben. Nagyon konkrét és korunkat jól modellező meghívástörténet az evangéliumi beszámoló, hiszen a

mai ember otthona a munkája, amitől nehezebben szakad el, mint a tényleges otthonától, melyet viszont aránylag könnyen váltogat. Feladni a munkát sok ember szemében azt jelenti: feladom önmagam, az életem célját.

Jézus a halászokat emberhalászkokká teszi, vagyis az új életmódot a régi folytatásaként mutatja be nekik: halászok maradnak. Az új feladat nem egyszerűen egy új munkahely. Sokkal többre hív: a meghívott Jézus társa és emberek halásza lesz.

A mai evangélium arra biztat, hogy engedjem Jézust belépni a személyiségembe, engedjem, hogy magányosból közösségivé, bírálgatóból megértővé, sértődöttből megbocsátóvá, nyereszkedőből ajándékozóvá alakítsom.

Isten nagylelkősége abban is megnyilvánul, hogy minden gyengeségünk és ellentmondásosságunk ellenére is kiválaszt bennünket az evangélium hirdetésére. A hivatás új távlatai nyílnak meg ezzel előttünk. Istennek szüksége van ránk. Sokszor kell ismételnünk ezt a kifejezést. A hivatás nem arra épít, hogy milyen csodás képességeink vannak, hanem éppen azt támogatja meg, amink van: a szerény és egyszerű adottságot azért, hogy megtapasztaljuk Isten erejét.

Jézus nem idénymunkásokat toborzott munkára kényszerítve őket, hanem arra hívta a megszólítottakat, hogy a társai legyenek. Amikor Krisztus meghív valakit, nem valamit akar tőle, hanem őt magát. Az evangéliumból tudjuk, hogy Jézus velünk akar lenni, bennünk akar élni, meg akarja osztani velünk az életét. És azt akarja, hogy neki adjuk az életünket. A Krisztus-követés nem beosztás, nem elvégzendő feladat, hanem megpecsételtség, Jézussal együtt létezés.

Németh Norbert

GÖRÖGKATOLIKUS LEKISÉG

A Szent Liturgiáról 4.

A Szent Liturgián részt vevő hívek és a pap egyaránt átélhetik, hogy szent, sőt a legszentebb cselekmény részesei. Ezt sugallja a templom egész légköre: az ikonosztázion ragyogó szépsége, az ikonok természetfeletti tündöklése, az előttük fénylő mécsesek, a gyertyák lobogó lángjai, a tömjén burjánzóan felszálló füstje, a szépen énekelt dallamok, a pap liturgikus ruháinak csillogása. Ámde az érzelmeken túl az értelmünkig is el kell hatolnia a Szent Atanázról (373) eredeztetett tanításnak: „Isten emberré lett, hogy mi, emberek, isteniek lehessünk”, vagyis átistenülhessünk. A szentáldozással pedig ez már a földi életünkben elkezd megvalósulni. Ám hogy valóban így legyen, ahhoz elő kell készülnünk. Egyszerűen szólva: nem szabad a Szent Liturgiára „csak úgy beesnünk”. Most a pap előkészületére irányítjuk a figyelmünket.

A liturgikus és fegyelmi előírások szerint a pap testi és lelki böjttel készül a Szent Liturgia végzésére. Vannak ezen a téren egészen részletekbe menő előírások is. Ma már ugyanúgy, mint a hívekre, a papra is az egyórás szentségi böjt vonatkozik a liturgia előtt, de saját akaratából többet is vállalhat. Fontos, hogy meglegyen benne a szándék a szent szertartás végzésére, amit felindít magában, amikor a templomba indul.

A pap tényleges előkészülete azzal kezdődik, hogy a templomban az ikonosztázion előtt elimádkozza „a szokásos

kezdetnek” nevezett imafüzért, amely minden szertartásunk elején jelen van. Ezt követi „a minden jó kérésére szolgáló” három tropa a bűnbánat mély kifejezésére. Az egész közösség nevében kér bocsánatot a pap: „könyörülj rajtunk, Uram”, mert „mentségünkre nem lévén szavunk”, majd folytatja: „ne emlékezzél bűneinkre”. Végül pedig a „keresztény nép üdvösségéhez”, az Istenszülőhöz fordul: „az irgalom ajtaját nyisd meg nekünk”, hogy „szabaduljunk általad a bajoktól”.

Az előkészületi imádságok folytatása közben a pap máris „a megdicsőült szentek és igazak” közösségében érezheti magát. Bár itt nem hangzik el a nagyböjt reggeli istentisztelet tropája – „Dicsőséged templomában lévén, azt gondoljuk, a mennyben vagyunk” –, mégis ez a lelkiület hatja át a papot. Így fordul az ikonok felé. Krisztus ikonja felé ezt imádkozza: „A te szent képed előtt meghajlunk, jóságos, kér-

vén bűneink bocsánatát.” Majd az Istenszülő-ikon felé fordulva folytatja: „tekints a te bűnös népedre, nyilvánítsd, mint mindig, hatalmadat”. Végül az oltár irányába fordulva, a bűnbánat még mélyebb kifejezése gyanánt meghajtott fővel imádkozza: „Erősíts meg engem ezen szolgálataidra, hogy elítéltetés nélkül állva félelmetes oltárod előtt végezzem a vérontás nélküli áldozatot.” Látjuk tehát, hogy a bűnbánat gondolata uralja ezt a bevezető részt. Az egész előkészületet pedig az 50. zsoltár zárja.

Mindezek elvégzése és elimádkozása után a pap az ikonosztázion oldalajtáján keresztül bemegy a szentélybe, miközben így imádkozik: „Bemegyek a te házadba, imádkozom szent templomodnál a te félelmedben” (Zsolt 5,8–9). Íme, egy szép párhuzam a régi latin szentmise „introibo” lépcsőimádságával (Zsolt 42).

Ivancsó István

SZENTMISEKOMMENTÁR

Kyrie eleison (2.)

Közkeletű az a gondolat, mely szerint az *Uram, irgalmazz!* éneklése a szentmise bűnbánati részét zárja le. Ez nyilván nem tévedés, ugyanakkor nagyon leszűkíti ennek az imának az értelmezését. A *Római Miskönyv általános rendelkezései* is mintha önálló liturgikus szerepet szánna neki: „A bűnbánati cselekmény után mindig az *Uram, irgalmazz!* kezdődik (...) Minthogy ez olyan ének, amellyel a közösség az Úrhoz kiált irgalomért esedezve, mindenki részt vesz benne; éneklé a nép is, nem csak az énekesek, illetve a kántor.” (A *Római Miskönyv általános rendelkezései* 52.) Legyen tehát a kiindulópontunk az, hogy a *Kyrie*, bár a bűnbánatból és a bűnbocsánat megtapasztalásából forraszik, ennél tágasabb térre vezet bennünket.

Ez a rövid ima, amelyet valószínűleg Nagy Szent Gergely egészített ki a *Christe eleison!* –

Krisztus, kegyelmezz! – felkiáltással, a bibliába ereszti gyökereit. Ezek éltetik, táplálják ezt a felkiáltást, és tágitják ki horizontját. A *Kyrie eleison* nem csupán a szentmise bűnbánati részét zárja le, és nem pusztán a kegyelemért esedéklő, bűnbánó ember imája. A zsolttáros gyakran kiált fel ezekkel a szavakkal: „Uram, irgalmazz!” Az irgalom szóval két héber kifejezést fordítunk magyarra: az egyik Isten segítő, az embert felemelő lehajlását fejezi ki, a másik a gyermeke láttán bensejében (az anyaméh szóból ered) megrendülő anya képével beszél Istenről.

A Máté-evangélium gyógyulási, gyógyításra váró szereplői szólítják meg Jézust az *Uram, irgalmazz!* kiáltással (Mt 15,22; 17,15; 20,30). A görög *Kyrie* – Uram – megszólítás itt Isten Mózesnek kinyilatkoztatott héber nevére – Jahve – utal: így Jézust isteni

erővel, eredettel ruházza fel. Tulajdonképpen hitvallás ez. Jézus gyógyító, bűnbocsátó művében maga Jahve az, aki könyörül az emberen.

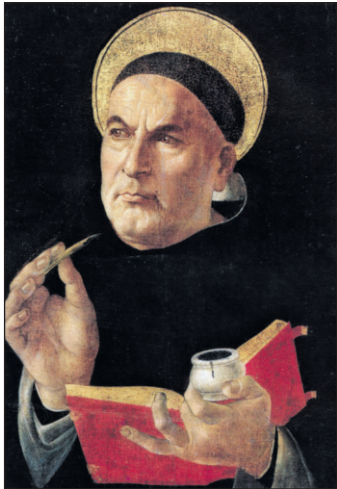
Amikor a szentmise elején a *Kyriét* énekeli, arról az Istenről teszünk tanúságot, aki egy anya megrendültségével és egy apa segítőkézségével szereti a népét. Aki végtelenül nagyobb nálunk, akit megszólítani sem vagyunk méltók, de akit kicsinységünk, gyengeségünk és töredelmünk nem hatalmaskodásra, hanem könyörületre indít. Arról a Szentről teszünk tanúságot, aki véglegesen Jézusban nyilatkoztatta ki magát: könyörülő, bűneinket megbocsátó, méltóságunkat visszaadó szeretetét. A *Kyrie* tehát a bizalommal és örömmel teljes töredelem éneke. Nem kivagyiságra, hanem a gyermekek szabadságára és hálára tanít, vezet minket.

Fehérvári János OSB

A HÉT SZENTJE

Aquinoi Szent Tamás

Január 28.

tott. 1260-ban IV. Orbán a pápai udvarba hívta. A görög császárral folytatott uniós tárgyalásokon Tamásnak kellett képviselnie a római egyház álláspontját. 1265-ben átvette Rómában a rendi főiskola vezetését, 1267-től 1269-ig pedig VI. Kelemen udvarában tartózkodott. Közben mindvégig dolgozott teológiai művein. Erről tanúskodik a *Pogányok elleni summa*, amelyet domonkos misszionáriusok számára írt, továbbá a *Summa theologiae*, a leghíresebb írása.

1272-ben Tamást rendje visszahívta, és megbízta, hogy vezessen. Két évvel később X. Gergely pápa a lyoni uniós zsinatra küldte. Súlyos betegsége ellenére útra kelt, de nem jutott messzire. A fossanuovai ciszterci kolostorban hunyt el.

Szent Tamás könyvei éppoly bámulatra méltók, mint korának gótikus katedrálisai – mondja egyik életrajzírója. Főműve, a *Summa theologiae* befejezetlenül maradt. Ennek nemcsak korai halála volt az oka, hanem az is, hogy úgy érezte: „minden pelyva”, amit addig írt, ezért letette a tollat.

Szent Tamás nemcsak nagy tudós volt, hanem nagy szent is. Kortársai tanúsága szerint sokat imádkozott, nagyon szerényen élt, és hallgatag ember volt. Elmélyült imaéletének gyümölcsei az Eucharisztiairól szóló himnuszai, melyeket a pápa megbízásából alkotott. Abban az időben vezették be úrnapi ünnepét, s ehhez Aquinoi Szent Tamás írta a liturgikus szövegeket. A *Lauda Siont*, a *Tantum ergo* vagy az *Adoro te devote* kezdetű latin himnuszokat ma is énekeli templomainkban.

L. K.

A hét liturgiája

B év

JANUÁR 24., ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP (Szalézi Szent Ferenc püspök és egyháztanító, Vera) – Jón 3,1–5.10 (*Ninive lakói megtérnek Jónás szavára*) – 1Kor 7,29–31 (*Elmulik ez a világ!*) – Mk 1,14–20 (*Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!*) – **Zsolozsma:** III. zsolttárhét – **Énekrend:** Ho 257 – EE 587, Ho 257 – EE 148, Ho 132 – EE 595, Ho 273 – EE 190.

JANUÁR 25., HÉTFŐ – SZENT PÁL APOSTOL MEGTÉRÉSE (Saul, Henrik) – ApCsel 22,3–16 (*Megtérésének elbeszélésével Szent Pál tanúságot tesz Jézusról.*) vagy ApCsel 9,1–22 (*Szent Pál nem késlekedett követni az őt meghívó Úr akaratát.*) – Mk 16,15–18 (*Menjete el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot!*)

JANUÁR 26., KEDD – Szent Timóteus és Szent Titusz püspökök emléknapija (Paula, Vanda) – 2Tim 1,1–8 vagy Tit 1,1–5 – Lk 10,1–9.

JANUÁR 30., SZOMBAT (Martina, Jácinta) – Zsid 11,1–2.8–19 – Mk 4,35–41. **JANUÁR 31., ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP** (Bosco Szent János áldozópap, Marcella) – MTörv 18,15–20 (*Hallgass a próféták szavára, akiket Isten küld hozzád!*) – 1Kor 7,32–35 (*Aki Isten országáért lemond a családi életéről, az szabadabb lélekkel szolgálhat az Úrnak.*) – Mk 1,21–28 (*Jézus úgy tanította őket, mint akinek hatalma van.*) – **Zsolozsma:** IV. zsolttárhét – **Énekrend:** Ho 223 – EE 587, Ho 223 – EE 153, Ho 134 – EE 595, Ho 201 – EE 221.

JANUÁR 27., SZERDA – Merici Szent Angéla szűz emléknapija (Angelika) – Zsid 10,11–18 – Mk 4,1–20.

JANUÁR 28., CSÜTÖRTÖK – Aquinoi Szent Tamás áldozópap és egyháztanító emléknapija (Karola, Petra) – Zsid 10,19–25 – Mk 4,21–25.

JANUÁR 29., PÉNTEK (Adél, Valér) – Zsid 10,32–39 – Mk 4,26–34.

A plébániai élet dinamizmusának lehetősége

Erdő Péter bíboros, prímás a nők lektori és akolitusi szolgálatáról

(Folytatás az 1. oldalról.)

A diakonátus, a papság és a püspökség kezdettől fogva olyan küldetéseket jelentettek az Egyházban, amelyeket nélkülözhetetlennek tartottak, és amelyeknek az eredetét magának Krisztusnak az akaratára, illetve az apostoli korra vezették vissza. A későbbiekben ezeket szentségi fokozatoknak nevezték. Igen hamar megjelentek az egyházi közösségekben más szolgálatok és feladatok is. Beszéltek prófétákról, tanítókról, a későbbi nemzedékekben a felolvasókat, az akolitusokat is nevesítették, és más funkciókat is, például az ajtónállókat, az ördögűzőket. Ahhoz azonban még el kellett telnie néhány évszázadnak, hogy a IV. századra ezeknek a funkcióknak egy bizonyos csoportját klerikus feladatörnek tekinték, és azt mondják, aki ilyen funkciót kapott, akit erre felavattak, az a klérus tagja, a szent szolgálatra rendelt személyek csoportjához tartozik.

Ugyanakkor még a IV. században is fel-felbukkant a bizonytalanság például azzal kapcsolatban, hogy a lektorok a klérushoz tartoznak-e, illetve korábbi más tisztségviselői,

például a fessorok (sírások) tagjai-e a klérusnak vagy sem.

Igy szilárdult meg a IV. században a funkcióknak az a lépcsőzetes sorozata, amelyet évszázadokig megőrzött az Egyház. A tisztségek között rangsor állt fenn: a legmagasabb volt a püspökség, utána következett a presbiteri tisztség, azután a diakonátus és utána a többi. Azt a kérdést, hogy például lehet-e valaki világi közvetlenül püspök, többször is tárgyalták az ókori zsinatok. Ez azért volt kérdés, mert megválasztottak püspökök között, bizalmat élvező embereket, gondoljunk Szent Ambrusra. Mégis, az Egyház egyre inkább szorgalmazta, hogy ne a kisebb rendeket átugorva kerüljön valaki a papság vagy a püspökség fokozatára, hanem bizonyos időközök megtartásával járja végig a tisztségek sorát.

Az V. század elejéről van olyan pápai levelünk, amely

kifejezetten hangsúlyozza, hogy a klérus tisztségeiben, hasonlóan az állami közhivatalok fokozati rendjéhez, ragaszkodni kell a cursus honorumhoz: meg kell tartani a megfelelő életkort, az egyes fokozatok sorrendjét és közöttük az esetleges kivárási időt. Az egyházi szervezetben a római közigazgatás modellje kezdett érvényesülni. A középkor és az újkor folyamán a kisebb rendeket a papságra való előkészület fokozataiként szemlélték, és a képzés során a papnövendé-

kek vették föl ezeket. A II. vatikáni zsinat nyomán az Egyház változtatott ezen a renden. Azt mondta, hogy ezeket a szolgálatokat ne tekintsük a klérus részének, azaz klerikusnak csak a diakónust, a papot és a püspököt nevezzük, a többit pedig szolgálato-

knak. A szolgálatokra vonatkozó szabályokat az Egyházi Törvénykönyv 230. kánonja tartalmazza, egyfajta intézményes utánpótlás nyomán tehát. Ez azt is jelenti, hogy bár a szolgálatok nem adnak eltörölhetetlen

jegyet az ember lelkében, mint az egyházi rend szentsége, és elméletileg nem csak férfiaknak adhatók fel, az Egyház eddig, a szentség mintájára, mégis azt mondta, hogy csak férfiaknak adhatók, és aki egyszer felvette, attól nem vonják vissza, hanem legfeljebb eltöltik a gyakorlásától. Teológiaiilag azonban nem szükségesszerű, hogy megvonják valakitől ezeket a szolgálatokat.

Ennek az intézményes hasonulásnak egy eleme változott meg Ferenc pápa új rendelkezésével. Mostantól a lektori és az akolitusi szolgálatot nők is felvehetik.

Sokan hangsúlyozzák, hogy a nők valójában eddig is sok olyan funkciót elláthattak az oltár körül, a liturgiában, amelyek a lektorok és az akolitusok küldetéséhez tartoznak. Ez valós gyakorlat: a szentmisében – az evangéliumot kivéve – a szent szakszokat felolvasni, ministrálni vagy külön megbízás alapján

világi áldoztatóként működni: ezeket a feladatokat már eddig is végezheték nők is a Katolikus Egyházban, a latin rítusban.

A jelenlegi szabályozás annyiban új, hogy egy külön szertartással, ünnepélyes avatással kapnak erre küldetést, ami e tekintetben megszünteti a különbségtételt férfiak és nők között.

Ami a világiak liturgikus feladatait illeti, lényegi változást ez a rendelkezés nem hoz, hiszen, amint korábban említést tettem róla, teológiaiilag eddig is volt lehetőség ezekre.

Amikor a Szentatya kiadta a dokumentumát, hangsúlyozta, hogy lényeges különbség van a szolgálatok és az egyházi rend szentsége között. Ez utóbbi esetében az Egyház eddigi hagyományát, hitelti meggyőződését és felelősségét követjük.

Ferenc pápa döntése gyakorlati lelkipásztori feladatot ró ránk, hogy a lehetőségeket szervesen beépítsük egyházmegyéink és közösségeink életébe. Adja Isten, hogy ez is növelje plébániai életünk dinamizmusát!

K. I.

Fotó: Lambert Attila

Köszönet a pedagógusoknak

Online tanácskoztak a debrecen-nyíregyházi egyházmegyei köznevelési intézmények vezetői

A járvány miatt a személyes találkozásokra nincs lehetőség, ezért hétfő délelőttként továbbra is az online térben tartanak értekezleteket az egyházmegyei köznevelési intézményeinek vezetői. A január 11-i alkalmon Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök is részt vett.

a minimumszintet el nem érő tanulók arányát, a diákok képességszint-változásait, az országos kompetenciamérés mutatóit, a mérésekben részt vevő diákok motivációját, fegyelmét és továbbtanulási mutatóit. A mérések alapján levont következtetések és az eredmények javítására ajánlott fejlesztési feladatok meghatározásával zárul a minden intézménynek meg-

küldött tanulmány, amelyet a vezetők a tantestület tagjaival együtt átnéznek, és a saját intézményükre vonatkozóan értékelnek.

Türk László, az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatóságának (EKIF) oktatásszervezési főigazgatója hangsúlyozta, hogy a február elsejéig meghosszabbított

A főpásztor elismeréssel szolt az intézmények alkalmazottainak munkájáról. Köszönetet mondott a pedagógusoknak, akik áldozatos munkát végeznek nap mint nap. Újévi köszöntőjében a püspök azt kívánta, hogy legyünk áldás egymás számára.

Béres Nándor, az egyházmegye gazdasági igazgatója a 2021. évi költségvetésről tájékoztatta az intézményvezetőket.

Molnár Katalin tanfelügyeleti főigazgató el-sőként az ideai óralátogatások rendjéről, a ki-emelt ellenőrzési és tantárgyi területekről, a pedagógiai programba és a helyi tantervekbe beépített Nemzeti alaptanterv féléves tapasztalatairól, majd az országos kompetenciamérések 2015 és 2019 közötti eredményeinek fenn-tartói értékeléséről beszélt.

Egy százoldalas tanulmányban elemezték a kompetenciamérések adatait, az alapszintet és

tott korlátozó intézkedések miatt folytatódik a középiskolákban a digitális oktatás. Az egyházmegye által fenntartott általános iskolák továbbra is nyitva tartanak. Felhívta a középfokú oktatásban is érintett intézményvezetők figyelmét arra, hogy a végzős diákokra ki-emelt figyelmet kell fordítani a tanév hátralévő részében is. Az intézményeknek mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy felkészítsék a tanulókat az érettségire.

A központi írásbeli felvételi vizsgákkal kapcsolatban Türk László elmondta, hogy a középfokú oktatási intézmények beiskolázási rendjét szabályozó rendeletek már december óta ismertek, az intézményvezetők tájékozódhattak a felvételik eljárásrendjéről.

Forrás és fotó: Örömhír Sajtóiroda/ Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A legerősebb közösség

Országos családreferens-találkozót tartottak

Évindító családreferens-találkozót tartottak az egyházmegyei családpasztorációs munkatársainak részvételével január 9-én. A járványügyi helyzetre való tekintettel ezúttal az online térben zajlott a konferencia, amelyhez a váci Piarista Kilátó Központ biztosította a kiváló stúdiókörülményeket és a technikai hátteret.

A közös imádság után Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferens püspöke köszöntötte a jelenlévőket, és bemutatta a közvetlen munkatársait. Bevezetőjében megköszönte elődje, Bíró László püspök több mint huszonöt éven át tartó szolgálatát, és biztosította a résztvevőket arról, hogy Bíró püspök imáiban hordozza a közösséget, tanácsaival továbbra is támogatja a családpasztoráció ügyét. Az új családreferens püspök a beszédében hangsúlyozta, hogy az idei esztendő az egész világegyházban a család éve és Szent József-év.

A püspöki köszöntő után bemutatkoztak az egyházmegyei családpasztorációs munkatársai, és beszámoltak az elmúlt év eseményeiről, tapasztalatairól. A találkozó második felében a családreferensek ismertették terveiket és cél-

jaikat, majd a családpasztoráció aktuális kihívásairól beszélgettek, és a megoldásra váró problémákról, feladatokról egyeztettek.

Marton Zsolt a zárszavában felidézte Vincenzo Paglia érsek gondolatait: „A családi kötelek ereje tartósabbá teszi a társadalom szövetét, ezért ha a családról szólnunk, akkor az emberiség sorsáról beszélünk. (...) A járvány idején ugyanis a család – minden korlát ellenére – a legerősebb valóságnak bizonyult: képes volt ebben a drámai helyzetben vigaszt és támogatást nyújtani sokaknak. (...) A pandémia megmutatta, hogy egyedül senki nem menekülhet meg, szükségünk van egymásra, kezdve a családdal. Ez a tapasztalat a maga drámai mivoltában nagy tanulság, ami segít, hogy jobban megértjük a család értékét az Egyház és a társadalom számára egyaránt.”

A családreferens püspök a fórum végén megköszönte a családpasztorációs munkatársaknak az eddigi és a jövőbeni együttműködést, és a mielőbbi személyes találkozás reményében köszönt el a résztvevőktől. A találkozó közös imádsággal zárult.

Forrás: MKPK Családügyi Bizottság
Fotó: Piarista Kilátó Központ

A remény nem rendült meg

Elkísértük a Katolikus Karitást a földrengés sújtotta Horvátországba

(Folytatás az 1. oldalról.)

Ide, ebbe a Petrinjánál kétszer nagyobb városba érkezünk meg ugyanis a délelőtti órákban, hogy az egyházmegyei karitásznak átadjuk a több magyar egyházmegyében gyűjtött adományokat: Győr, Szombathely és Zalaegerszeg környéki települések, valamint a karitászbudapesti közösségei mozdultak meg a szervezet felhívására.

Ahogy Zagya Richárdtól, a Katolikus Karitászbudapest igazgatóhelyettesétől még útközben megtudtuk, 6,5 millió forint összértékű adományt kísértünk a szomszédos országba; gázkályhák, nagy teljesítményű áramfejlesztők, plédok, mosópor és tartós élelmiszerek alkották a kisbuszok rakományát.

A Szombathelyi Egyházmegyei karitászszerkezete koordinálta a gyűjtést, mivel Szombathely testvérvárosa, Sziszek is súlyos károkat szenvedett.

A város és a segélyszervezet a félig horvát származású Horváth Sándor karitászonkéntes – csapatunk tolmácsa – kezdeményezésére látott hozzá az adományok gyűjtéséhez. A munka és az összefogás eredményeként a szombathelyi karitászbudapest már az új esztendő első napjaiban gyorssegélyt szállított a térségbe.

Sziszekbe érve egy külvárosi telephelyen tette le a kamion azt a húsz raklapnyi építőanyagot, amelyet az újjáépítésben használnak majd fel az itt élők. A fuvarozó cég is csatlakozott az adományozókhoz: ingyen vállalták a szállítást. Ezután a kisbuszokkal célba vettük a helyi karitászbudapest raktárát, ahol a többi adományt száz fiatal rakodta le olyan gyorsasággal, hogy szinte követni sem tudtuk. Látszott, hogy nagy gyakorlatuk van már, a mosóporokat például láncba rendeződbe pakolták le a kijelölt helyre.

A tizenhét éves Anjának több olyan ismerőse is van, akinek a családja a rengések következtében fedél nélkül maradt. A koronavírus-járvány miatt az iskolák most zárva vannak, így Anja és sok társa naponként 9 és 17 óra között a segélyszervezet raktárában pakolnak. Mint mondja, így a két kezével segíthet a bajbajutottaknak.

Kristina Radić, a Sziszeki Egyházmegyei karitászigazgatója arról beszélt, hogy a legújabb felmérések szerint kétezernyolcszáz ház menthetetlenül megrongálódott a rengés

sek során, és sok száz család átmeneti szállásáról kell gondoskodni a területen.

A hírekben olvashattuk, hogy egész Horvátország összefogott, rengetegen ajánlották fel üresen álló házukat, lakásukat a bajbajutottaknak. A veszélyhelyzet miatt most vendégeket nem fogadó tengerparti hotelek is szállást kínáltak a földrengés károsultjainak. A karitászigazgató elmondta: ezzel a lehetőséggel viszonylag kevesen éltek, mivel itt, egykori lakóhelyük közvetlen közelében szerettek volna maradni az emberek. Voltak, akik a rokonaikhoz költöztek, de sokan mobilházakban laktak. Ezért is hasznos adomány most a kályha és az aggregátor. Az embereket súlyosan megrendítették a történetek, derül ki a beszélgetések során, de a reményt a legtöbben nem veszítették el.

Stjepan Vego, az egyházmegyei szóvivője szerint a délszláv háború tapasztalatai azt mutatják, hogy a súlyosan megrongálódott egyházi épületek sorsa csak egy-másfél évtized után rendeződik: akkorra tudják felújítani őket, vagy építenek helyettük másikat. A hatalmas erejű rengések olyan károkat okoztak, hogy je-

Kristina Radić bízik abban, hogy a világ minden tájáról érkező segítségnek és a reménybeli európai uni-

gy is néhány évvel kell számolni. Hogy ez milyen sok lehet egyes emberek, családok számára, arra már

rabja. Az utcáról nem látszik, de a templomtető is beszakadt, magával sodorva a mindössze öt éve épített új orgonát. Az épület homlokzata stabilnak tűnik, ám valójában könnyen lehet, hogy le kell majd bontani. A 29-i földrengés erejét mutatja, hogy azokban a zágrábi házakban is újabb károk keletkeztek, amelyek a tavaly márciusi földrengés során sérültek meg, és most a helyreállításukon dolgoztak a szakemberek.

Már a Sziszek felé tartó utunkon is láthattuk, hogy nem egy gazdagságáról híres környéken járunk. Sok errefelé a vakolatlan ház, a háború rajta hagyta a bélyegét ezen az országrészen. Az egyházmegyei szóvivő elmondta, hogy azok között, akik most elvesztették az otthonukat, olyanok is vannak, akik harminc évvel ezelőtt, a háború idején egyszer már átéltek ugyanezt. Huszonéves petrinjai kísérőnk attól tart, hogy amint a háború alatt és után, most is nagyon sokan elhagyják majd ezt a környéket.

Délután Petrinja történelmi városközpontjába érkezünk. Nemrég még Stjepan Vego háborzongató elbeszélését hallhattuk az itt történetekről. Az interneten bárki megnézheti azt a videót, amelyen a város polgármestere éppen egy újabb földrengés idején tart sajtótájékoztatót az előző nap keletkezett károkról, és megremegnek a mikrofonok, az emberek pedig alig bírnak talpon maradni.

Már délelőtt, Sziszek felé tartva is számos megrongálódott épületet láttunk: omlásnak indult tűzfalakat, megrepedt homlokzatokat és megannyi vörös szalagot, amelyek azt jelzik, hogy a látszólag ép falak bármikor omlásnak indulhatnak, egyáltalán nem olyan biztonságosak, mint ránézésre gondolnánk. Az epicentrum közvetlen közelébe érve megsohasodnak a betört ablakok, a szinte felismerhetetlenné formálódott vízvezetékek. Vastraverzek lógnak a házakról, és rengeteg épület oldalán ott a piros X, ami azt jelzi: az ingatlan menthetetlen, le kell bontani.

A helyi plébánossal óvatossággal bementünk a súlyosan megrongálódott templomba. A tetőt kívülről műanyag fólia fedi, de sajnos a beázástól nem tudták megmenteni a szerkezetet. Az épület felsőbb régióiban több helyen is jól látható repedések vannak. A padokat letakarták, hogy a lehető legkevesebb károsítsa őket a beszivárgó hólé. A falak szerencsére állnak, mert a látszat ellenére az épület mindössze húszéves: 1991-ben a szerbek földig rombolták az 1781-ben épült barokk templomot.

lenleg a Sziszeki Egyházmegyei templomainak egyharmadában nem lehet liturgiát bemutatni.

ős segélynek köszönhetően a lakóházak esetében jóval rövidebb idő is elegendő lesz a helyreállításhoz, de

Bože Radoš országos karitászbudapest mutatott rá. A legtöbb családot fűthető konténerlakásokban szállásolják el arra az időre, amíg vissza nem költözhetnek az otthonukba. Az idősebbek számára, akik már nem biztos, hogy megérnék az új téglaházuk felépülését, faházakat terveznek felállítani, hogy mielőbb normális körülmények között lakhassanak.

Kristina Radić a saját elmondása szerint érezte ugyan a földmozgásokat, de különösebben nem ijedt meg tőlük. Stjepan Vego ugyanakkor úgy fogalmazott: a mostani élményei borzalmasabbak, mint amiket a háború idején élt meg. A városközpont házai sorra megrepedeztek. Amikor Vlado Košić megyéspüspökkel december 29-én elmentek felmérni a károkat a petrinjai Szent Lőrinc-templomba, nem sokkal az odaérkezésük után ledőlt a templom keresztje.

A sziszeki székesegyházat sem hagyta érintetlenül a földmozgás. Már a 28-i, első rengésben megdőlt a tornya. A másnapi, legnagyobb rengés következtében pedig még súlyosabbá vált a helyzet, ezért elővigyázatosságból le is emelték a helyéről a sérült torony egy részét. Most ott áll a csonka katedrális, és mellette a torony csúcsa, mint egy hatalmas legófigura összeillesztésre váró két da-

Zagyva Richárd, a Katolikus Karitászs országos igazgatóhelyettese, Tuczainé Régvári Marietta, a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászs vezetője és Horváth Sándor karitászsönkéntes

A háború után ennek pontos mását alkották újjá, vasbetonból.

A szertartásokat jelenleg a plébánia ötven fő befogadására alkalmas hittantermében tartják, mondta el a lelképásztor, aki nem hagyta el a többé-kevésbé épen maradt plébániát, hogy minél közelebb lehessen a hívekhez. A lelki támogatásról gondoskodnak az egyházmegyében a jezsuita szerzetesek is, akiknek mentálhigiénés végzettségük is van.

A templom parkját körülvevő főtéren valamennyi házban ott a piros X. Azt az épületet is bontásra ítélték, amelynek törmelékei alól kilátszik a már említett családi fénykép. És az az épület is menthetetlen, amelynek romjai között egy tizenkét éves kislány lelta a halálát. A földmozgások miatt összesen heten veszítették életüket az országban. Az előregésnek biztosan nagy szerepe volt abban, hogy nem magasabb a halálos áldozatok száma, az emberek közül ugyanis sokan már ekkor kiköltöztek az épületekből. Ha a nagyobb erejű rengés lett volna az első, sokkal többen maradtak volna a romok alatt. A ledőlt épületrészek rengésről rengésre tovább feszítik, nyomják a házak még álló falait. Emiatt a környéken akár az összes épületre bontás várhat, hiszen a hosszú hónapokig eltartó további földmozgások, utóregések miatt a most még helyrehozható állapotban lévő házak is

könnyen menthetetlenné válhatnak. A további rengések miatt egyelőre azt sem lehet tudni, hogy mikor kezdhetik el a helyreállítási munkálatokat.

A nagy erejű földrengés az egyik közeli faluban, Žažinán is emberéletet követelt. A december 28-i rengés másnapján a sziszeki főpásztor meg-

nézte, milyen károk keletkeztek a templomban. Miután elment, a kántor még ott maradt takarítani a törmeléket. Ekkor jött az újabb földrengés. A templomtorony úgy, ahogy volt, összeomlott, és a tetőszerkezetből sem sok maradt. A leomló épületrészek okozták az orgonista halálát. Éppen ennek a temp-

lomnak a felújításában vállalt részt a magyar kormány – ezt utunk másnapján jelentette be Petrinjában Sol-tész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára.

Sok más magyarországi szervezethez hasonlóan a Katolikus Karitászs is tovább segíti a horvátországi

földrengés károsultjait. Január végéig folytatódik a Magyar Katolikus Egyház segélyszervezetének gyűjtése. Az adományokból összegyűlt pénzt valószínűleg egy konkrét épület felújítására ajánlják majd fel – mondja Tuczainé Régvári Marietta, az adományozást koordináló Szombathelyi Egyházmegyei Karitászs vezetője.

Žažina kis dombon álló temploma még romjaiban is tekintélyes, a léceken, a téglakon fehérló hó pedig mintha a remény halvány, mégis biztató fényét hozná le az égből a földre. Talán az a két apáca is ezt kereste, akik nem sokkal a távozásunk előtt érkeztek, hogy a saját szemükkel láthassák a romba dőlt templomot.

Adományokat átutalással a Raiffeisen Bank 1201148-00124534-00100008 számlaszámára „Földrengés” közleménnyel lehet eljuttatni a segélyszervezethez. A karitasz.hu oldalon online adományozásra is lehetőség van, a 1356-os adományvonal hívásával pedig hívásonként 500 forinttal járulhatunk hozzá a katasztrófa miatti károk enyhítéséhez, a bajbajutottak megsegítéséhez.

Agonás Szonja
Fotó: Merényi Zita

Sokfelől érkeztek segélyszállítmányok a sziszeki raktárbázisra

Mindig érdemes újrakezdeni

Tokodi László OP Szent Domonkos mának szóló üzenetéről

(Folytatás az 1. oldalról.)

A domonkosok azonban együtt maradtak az emberekkel, sorsközösségben éltek velük, vállalták a szegény körülményeket. Domonkos követői Isten ígéjének hirdetésére tettek fel az életüket. Ma is ez áll mindennek a középpontjában, ezt szolgálja a rendben a liturgia, a tanulás, a közösségi élet. Azért tanulok, hogy jobban tudjam hirdetni Jézus tanítását. Azért vagyok a szerzetes testvéreimmel, hogy együtt tegyünk tanúságot Jézusról. Azért imádkozom, hogy az imából fakadjon a készenlét az igehirdetésre.

Domonkos vándorprédikátorként élt, és a viszályt is vállalva küzdött azért, hogy a közösségük a Prédikátorok Rendje nevével viselje. Miért volt ez ennyire fontos számára?

– Valóban botrány volt, hogy prédikátoroknak nevezték Domonkost és a társait. A ferencesek azt akarták, hogy az emberek csak prédikálóknak tartsák az elődeinket. De Domonkos kiállt azért, hogy rendként működhesen a közössége, és IX. Gergely pápa kanonizálta a Prédikátorok Rendjét. Az elnevezés kifejezi, hogy mi teljesen az Ige szolgálatára szenteljük magukat, a prédikátorság a hivatásunk. A megtestesült Igét szeretnénk elvinni az emberekhez, ez áll minden tevékenységünk középpontjában. Engem is ez ragadott meg a rendben. Csak az evangélium hirdetése számít. Nincsenek intézményi kötöttségek, nem ragaszkodunk struktúrákhoz.

A prédikálás alapvetően egyirányú tevékenység. Én hirdetem, hogy mi az igazság, és hogyan kell élni, a másik fél pedig meghallgatja mindent. A vándorprédikátorság ezzel szemben azt jelenti, hogy odamegyek a másik emberhez, hirdetem neki Isten ígéjét, és elfogadom őt, illetve azt, amit ad. Ő otthon érzi magát a saját környezetében, míg én ki vagyok szolgáltatva a számomra ismeretlen közegben. Figyelnem kell rá, és meg kell találnom a módját, hogyan tudom befogadhatóvá tenni számára az evangélium ígéit. Nincsenek sémák, mindenkivel másképpen kell foglalkozni. Ez nem csak lehetőségeket, de nagy nehézséget is jelent.

Hogyan készíti fel erre a szerzetest a rend?

– Két és fél évig csak filozófiát tanulunk. Nem csupán azért, hogy megismerjük a különféle filozófiai iskolákat. Cél az is, hogy megéljük: a filozófia a bölcsesség szeretete, az

igazság keresése. Az értelemmel bíró ember képes ezt felfedezni. A filozófia megtanít gondolkodni, hogy eljussak az igazsághoz, aki nem más, mint Jézus Krisztus. A tanulmányokban a filozófia után a teológia következik. Klasszikus, tomista képzést kaptam. A forráshoz, Aquinói Szent Tamáshoz nyúltunk vissza, az ő műveit olvastuk eredetiben. Szent Tamás megkerülhetetlen egyháztanító. A *Summa Theologiae* című művében összefoglalja a dogmatikát, az erkölcsant, és beszél az imádságról is. Tamás szinte az egész katekizmust megírta. A domonkos képzés ezzel olyan alapokat ad, amelyek képessé teszik a szerzetest arra, hogy bármihez hozzá tudjon szólni, és magabiztosan haladjon előre a gondolkodásban. Képessé válunk arra, hogy meglássuk az igazságot, és elveszük a hazugságot. A rendi habitusunk fekete és fehér. Időnként azt szokták a szemünkre vetni, hogy fekete-fehéren gondolkodunk, holott színes a világ. Pedig van, amikor ki kell mondani, hogy ez igen, ez nem, és nincs harmadik lehetőség. A Domonkos-rendi gondolkodás alapvető sajátossága az is, hogy folyamatos tanulásra ösztönöz. Közeledni akarok az emberekhez, ezért figyelnem és tanulnom kell a gondolkodásukat, szüntelenül új módszereket igyekszem felfedezni. Ha kell, újra és újra változtatok a nézőpontjaimon és a módszereimen, persze mindig azon alapszabályok mentén, amelyeket a szívembe véstem a képzésem során, és amelyeket bárhol alkalmazni tudok.

Milyen utakra viszi az emberek gondolkodásának tanulása? Honnan és hogyan tanul?

– A legfontosabb, hogy soha nem szakadok el az alapoktól: a Szentírás az alapkönyv, vallom, hogy minden évben el kell olvasni. Többször előveszem *Arisztotelész* és persze Aquinói Szent Tamás műveit is. Szeretem a klasszikusokat, akár többször is újraolvasom őket. Regényeket, meséket is olvasok. Megvettem például *Rúzsza Magdi* mesekönyvét. Kíváncsi vagyok arra, mit mond egy befutott énekesnő a mesén keresztül magáról, a világról. Az informálódásban ma fontos az internet. Rendszeresen nézek influenszereket és youtubereket, hiszen ők azok, akikre figyelnek a fiatalok. Ezeken az online platformokon mindenről szó esik, ami a világban történik. Egyszerűen elengedhetetlen, hogy onnan is tájékozódjam, ahonnan azok, akiket szeretnék elérni az ige hirdetésével. Több internetes hírportált is rend-

szereken olvasok, így rengeteg információt szerzek. Emellett nekem is van vlogom (Prédikátorok), és tervezem, hogy a *TikTokra* is felteszek majd videókat, mert a tini korosztályt már csak ott lehet elérni. Alapvetően pedig sokat járom a várost, nyitott vagyok a beszélgetésre.

Milyen a fogadtatás az emberek részéről?

– Amikor habitusban jelenek meg, könnyű a párbeszéd, komolyan vesznek. Még a fiatalokban is van tisztelet a pap iránt. Ha azt mondom valamelyiküknek, hogy imádkozom érted, nem utasít el, kéri az áldást, és gyakran megoszt velem valami mély tapasztalatot, mondanivalót is az életéből. Sokszor az Egyházban van a hiba, mi nem megyünk közel az emberekhez. Elzárkózást feltételezünk, holott érdeklő őket, amit mondani akarunk. De számukra érthető nyelven kell beszélünk, és érdeklődnünk kell irántuk. Fontos, hogy a másik ember érezze: tudni akarjuk, mi van vele, és miért alakult ki benne ellenszenv, meg nem értés, hogyan alakult az élete. Ha nem vagyunk kíváncsiak erre, akkor őt sem érdekli, ami nekünk volna fontos. Az embereknek elégük van abból, hogy valaki megmondja nekik a frankót.

Tapasztalatai szerint ez megfelelő alap a párbeszéd folytatásához?

– Általános vélekedés szerint a dialógus az, amikor egy beszélgetésben az egyik és a másik fél is elmondja a magáét, és lehet, hogy a kettőben lesz valami közös. Számunkra a párbeszéd az igazság közös keresése. Meghívás, hogy együtt fedezzük fel az igazságot, keressük, milyen úton indulhatunk el, és hogyan tarthatunk együtt egy közös cél felé. Aquinói Szent Tamást sem az érdekelte, hogy ismételtessen egy dogmát. A valóságot, az igazságot kereste. Akár kellemetlen kérdéseket is feltett, és előfordult, hogy a választ pogány filozófusoknál vagy olyan embereknél kereste, akiknek semmi közük nem volt az Egyházhoz. Megesett, hogy átvett tőlük szövegrészeket, elismerve, hogy bár az illető pogány, ez vagy az a gondolata igaz.

Az igazság közös keresését, a párbeszédet szolgálja a debreceni domonkos plébánián alapított Szent II. János Pál Intézet is.

– Igen. Fontosnak tartjuk, hogy felmutassuk, mi a katolikus válasz

az embereket foglalkoztató kérdésekre. A család, a házasság például központi téma, amelyben lényeges helyet foglal el a házasságra való felkészítés. Foglalkozunk a gyermekáldás nehézségeivel, és a krisztusi tanítás eszközeivel igyekszünk segítséget nyújtani a fiataloknak. A megbocsátás, a belső ellenállás feloldása Isten szeretetének és a megváltottság tapasztalatának megélése révén lehetséges. Hihetetlen, mennyi szorongás van az emberekben, mennyi feszültség, meg nem bocsátás, harag. A gyermekáldás elmaradása akár ezzel is összefüggésben lehet. Szent Domonkos arra tanít, hogy egyszerre foglalkozzunk a testtel és a lélekkel, az egész emberrel. Vissza kell térni a keresztény alaptanításhoz: Isten teremtette az embert, nem véletlenül vagyunk a világon. Amit Isten szeretetből alkotott, az jó. Ő emberi méltóságot adott nekünk, férfiak és nők teremtett bennünket, és terve van az életünkkel. Mégis miért nem sikerül az életünk? Min csúszik el? A pszichológia mindenütt problémákat lát, és ezek megoldásában gondolkodik. Én – *Pilinszky*hez hasonlóan – tragédiákat látok. Papként azt tapasztalom, hogy pszichológiai módszerekkel lehet ugyan foltoztatni az emberek életét, de az igazi megoldást nem ez hozza el. A gondok sokszor a bűnből erednek, és az emberek a szentgyónás után élnek meg a gyógyulást.

Milyen az élet a debreceni domonkos plébánián?

– Az itt élő testvérek szándéka, hogy a plébánián érezhető legyen a domonkos lelkiiség. Mi közösségként élünk, mindennap együtt vagyunk. A misék után van időnk a hívekkel

foglalkozni, együtt lenni az emberekkel. Van közöttünk idősebb és fiatalabb testvér is, így minden korosztály megtalálhatja a maga „atyját”. Evangelizáló plébánia szeretnénk lenni, várjuk az embereket, a megtérni vágyókat. Nálunk megismerhetik a hitet, meghallgathatják az evangéliumot, és közelebb kerülhetnek Istenhez. Már elterjedt a hírünk, sok katekumencsoportunk van, és folyamatosan indítunk újakat. Az itt töltött öt évem alatt felnőtt két csoport. Ezek a fiatalok már bekapcsolódnak a plébániai szolgálatba, és létrejött egy közösség is, amely még keresi a nevét. Egyelőre viccesen Debreceni Dinamikusan Növekvő Karizmatikus Községnek nevezzük magunkat. Karizmatikus abban az értelemben, hogy a plébániának és a közösségnek is olyan helynek kell lennie, ahol az emberek megélhetik, gyakorolhatják a karizmaikat, és ezzel szolgálhatják a közösséget.

A nyolcszáz évvel ezelőtti alapítást ünneplik idén. Mi az, amit kiemelne a Domonkos-rend nagy múltra visszanyúló történetéből?

– Az állandó újrakezdésről szól a rend története. Sokszor szakadt meg a folytonosság hosszabb-rövidebb időre. A tatárjárás előtt érkezünk Magyarországra, de a tatár pusztításnak részben a közösségeink is áldozatul estek. Később a török kor, a protestantizmus, a kommunizmus állította kihívások elé a domonkosokat, legújabbán pedig a vallási semlegesség. Ezen próbálunk most változtatni, és tanúságot tenni arról, hogy mindig érdemes újrakezdeni.

Trauttwain Éva
Fotó: Lambert Attila

AZ ÚJEMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA AZ ÚJ ESZTENDŐRE

Új Ember Kalendárium 890 Ft

Új Ember Zsebnaptár 740 Ft

Liturgikus asztali naptár 690 Ft

Egylapos falinaptár 30 Ft

A naptárak megvásárolhatók az Új Ember Könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Akit kondiban tartanak a hívek

Beszélgetés Horváth Zoltán plébánossal

(Folytatás az 1. oldalról.)

Mikor és hogyan alakult ki a sport, a mozgás iránti szeretete?

– Alföldi gyerek vagyok, úgy nőttem fel, hogy kevés lehetőségem volt a mozgásra. Baján jártam gimnáziumba. Ebben a „kosaras városban” a zömök testalkatommal nem volt sok sikerélményem a tornaórákon. Egyetemre az ELTE-re jártam földtudományi szakra, és geofizikusnak tanultam. Itt nagy túrázók közé kerültem, akik csábítottak, hogy menjek velük. Volt szabadidőm, mert csak két-három hetente jártam haza, és a közbeeső hétvégéken a legolcsóbb kikapcsolódási lehetőséget a kirándulás, a túrázás jelentette. Bejártuk az országot, és ehhez nem kellett pénz, csak elhatározás. Ha az egyetemen untuk az órát, máris ment körbe a levél, hogy hová menjünk hétvégén. Először könnyen megközelíthető célpontokat választottunk, aztán később jöhetett a Tátra.

Mi vonzotta a leginkább a túrázásban?

– A baráti társaság, a természet látványa, a kikapcsolódás, a lelki feltöltődés. Egy-egy hosszabb kirándulás ma is egészen kiemelt a hétköznapi világából, és lelkiileg teljesen felfrissülve térek haza. De vonzó volt számomra a teljesítmény is, a felfedezés öröme, a kellemes fáradtság érzése és az, hogy így jó kondiban éreztem magam.

Végigtúrázta az egyetemi éveit?

– Igen. Amikor végeztem, rögtön jelentkeztem az esztergomi szemináriumba. Itt másfajta, zártabb világba kerültem, megváltozott az életem. De persze kispapként is túrázhattunk, használhattuk a szemináriumi kajákat is, és biciklit kölcsönözhattunk. Előjárói engedéllyel hetente két-három alkalommal egy órával korábban keltem, mint a többiek, és elmentem futni, aztán egy gyors zuhanyozás után csatlakoztam a reggeli imához.

A papi szolgálat mellett marad elég ideje a túrázásra?

– Egyedül nem igazán szeretek kirándulni. Ha nincs kivel menni, akkor marad az úszás, az egyedül is jó. A túrázáshoz azért is nehéz időpontot és társakat találni, mert szombaton és vasárnap, amikor mások ráérnek, nekem a szolgálat az első. De a hittanosokkal és a ministránssal rendszeresen járunk kirándulni. A járvány miatt tavaly nyáron a szokásosnál is többet barangoltunk. Mi voltunk a csámborgó tábor. Vonattal elmentünk egy-egy környékbéli városba vagy fel valamelyik hegyre. Volt, hogy a Szentendrei-szigetre kirándultunk. Elsétáltunk a kompig, átkeltünk a Dunán, Vác-tól meg elmentünk Sződligetig. Két-három éjszakás kirándulásaink is voltak a Tátrá-

ban. Számomra a kirándulás nyáron együtt jár a sátorozással és a gyerekek társaságával. Nem kell szálloda, a sátorozás a felfújható matracoknak köszönhetően ma már nagyon kényelmes.

Ministránsokkal a Hernád-áttörésnél

Szívesen mennek a gyerekek kirándulni?

– Van, aki soha nem jön, és néhányan nagyon nehezen bírják a tempót. Nyáron a tizenégy ministránsból ketten egy városi sétán is elfáradtak. De a többség szeret kirándulni. Itt Újpesten a Regnum közösségéhez tartozók sokat járnak a természetbe, hozzá vannak szokva a túrázáshoz.

Mivel töltik az időt egy-egy kirándulás alkalmával?

– Ez függ attól, hogy hová megyünk. Van, hogy csak a természetet járjuk, máskor útba ejtünk egy templomot is, ahol imádkozunk vagy misén veszünk részt. A kirándulásokon nem én szoktam misézni, hívóként veszek részt a liturgián. Ez lelki élmény számomra. Ilyenkor figyelem, lélekben mennyire van jelen a miséző pap, mit fejez ki a mozgása, a keze, a szeme. És ahogyan nézem, mintha tükröben látnám önmagam. Hasznos, ha az ember olykor-olykor felmegy egy hegyre, és lenéz a városra, ahol maga is él. És azt is fontosnak tartom, hogy egy-egy templomban ülve hívóként tekintsek a munkámra, a hivatásomra és a Jóistenre. Miközben a paptársamra figyelek, sokszor azon is elgondolkodom, vajon más mit lát rajtam, bennem, amikor misézek.

A beszélgetés is hozzátartozik a kirándulásokhoz. Ha kettesben vagyunk valakivel, akkor könnyen kialakul a személyes hangú párbeszéd, de ha több gyerekekkel túrázunk, előfordul, hogy inkább egymás között pusmognak bizalmas vagy „cikis” kérdésekről. A pap előtt kevésbé mernek beszélni ezekről. A kiránduláson mindig a kötetlenség, a szabadság légköre a lényeg, nincsenek követelmények. Abban a reménykedem, hogy ez a természetben együtt töltött idő szép emlék lesz számukra, és nyomot hagy bennük.

Melyek voltak a legemlékezetesebb útjai?

– Az egyik lelkigondozotam révén eljutottam La Palma szigetére, ez nagy élmény volt. Szép emlékeim fűződnek

kult ki, és ettől elhalt a hasnyálmirigy kétharmada. Öt évbe telt, míg meggyógyultam. Most már jól vagyok. És persze mindezek után már más az ember hozzáállása az élethez. Elfogadom, amit a Jó-

isten ad, emellett pedig én is megpróbálok megtenni minden tőlem telhetőt. Nincs ben-

A Magas-Tátrában

nem szorongás, hogy megbetegszem-e.

Hogyan tért vissza a betegségéből az aktív élethez, a szolgálathoz?

– Mindennap imádkoztak értem a hívek, és az egyik pap testvérem, *Matolcsy Kálmán* atya negyvenkilenc napon át mindennap meglátogatott. Persze kómában fekvé én erről semmit sem tudtam. Tíz évig szolgáltunk együtt káplánként, nagyon sokat köszönhetek neki. Ha ő és a megfelelő erőnlétem nem lett volna, nem biztos, hogy túléltem ezt a betegséget. Miután felébredtetek, két héte telt, mire fel tudtam ülni az ágyban. A harmadik héten ültem először széken, addig nem ment volna, mert nem volt izom, ami megtartson. További két hét telt el, mire lábra álltam, és elkezdhettem újra megtanulni járni járókerrel, gyógytornász segítségével. A felépülesem után írtam egy cikket *A pap testi-lelki egészsége* címmel. Öt pontban foglaltam össze, mi kell a testi-lelki egészséghez: ima,

munka, barátság, pihenés és egészséges életmód. A sorrendben az első egyértelműen az imádság. De mindegyikre kell időt szánni. Ha valame-lyik elmarad, akkor valami félrecsúszik az ember életében. Az ima beszélgetés Istennel. Úgy kell élni, hogy az ima legyen a legfontosabb. Soha ne érezzem a misét koloncnak, hanem az legyen számomra a csúcspont, az örömforrás. Ha becsülettel végzem a misét, ha imádkozom a zsolozsmát, és imádságos lélekkel készülök a hittanórákra, az megadja a belső békét. A munka hozzá tartozik az emberi élethez, közel visz a Jóistenhez. Jézus is munkálkodott, tanított. Az ő élete a közösség, a barátkozás fontosságára is rámutat. Jézus is baráti közösséget alakított ki az apostolokból, a tanítványokból, asszonyokból. A közösséghez tartozás és a barátság mellett a pihenés, a kikapcsolódás, a megfelelő alvás is elengedhetetlen. Az egészséges életmódnak pedig része az aktív pihenés, a mozgás és az egészséges étrend. Jézus bejárta egész Galileát, mindig gyalogolt. Az életmódjába az is belefért, hogy gyakran egész

dembe az ötszöri étkezést. De nem könnyű megállni, hogy az étkezések között ne csipegessen kicsit.

A gyógyulása után hová vezetett az első túrája?

– Az első nagyobb útra *Nagy Sándor* atyával indultunk el, aki nálam végezte a diakónusi gyakorlatát. Veled és néhány kispappal két kocsival felmentünk a Schneebergre. 540 méterről indultunk, és gyalog tettük meg az utat a 2080 méter magasán lévő csúcsig. A kispapok tempójában haladtunk, számomra ez akkor épphogy csak teljesíthető volt, de végül sikerült felérnem. Azóta visszanyertem az erőnlétemet. De hetvenen túl majd valószínűleg más szabadidős elfoglaltságot kell választanom, vagy legalábbis tempót váltanom. A betegség előtt túlsúlyos voltam, és emiatt csökkent a teljesítőképességem, végül már csak 900 méter szintkülönbséget bírtam, ez lett a napi határ. A mai kondíciómmal az 1500-1600 méteres szintkülönbség is jól teljesíthető számomra. A mozgás az alapszükségletemmé

vált. Ha nincs más lehetőségem, akkor gyalogolok, átme-nyek Budára. Az újpesti hídon csak a vonat jár, tiszta a levegő. Elsétálok a Római fürdőig, az oda-vissza hat kilométer. Ha nincs esti programom, ez belefér az időmbe.

Van valami úti célja, ahová szeretne eljutni?

– Nincs. Elfogadom, amit a Jóisten ad. Régebben még gondoltam arra, hogy milyen jó lenne elutazni ide vagy oda. De nem lehet és nem kell eljutni a világ összes pontjára. Bőven megfelel nekem a Karancs-hegy Salgótarján felett, a tetején a szép nyitott Mária-kápolnával, ahol énekelhetek, elmondhatok egy imát, és élvezhetem a gyönyörű kilátást. Ide, ha tehetem, évente akár többször is felmászok. Egyetlen célom van: hogy egy-egy kirándulás után nagyobb lelkesedéssel, örömetel-ibb szívvel szolgáljam az Urat és a híveket.

SZENTMISE-KÖZVETÍTÉSEK ÉLŐBEN

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2020. november 9-ei közleményének 2. pontjában olvassuk:

„A jelenlegi, kivételes helyzetben is érvényesek a *Katekizmusban* (KEK 2183.) és *Az Egyházi Törvénykönyvben* (CIC 1248. k. 2. §) található előírások, amelyek szerint ha valaki számára súlyos okból lehetetlenné válik az eucharisztikus ünnepelésben való részvétel, igen ajánlatos, hogy helyette töltsön kellő időt imádsággal – a Szentírás olvasásával, zsolozsma végzésével vagy más imával, elmélkedéssel – egyénileg vagy a családban. Bár a szentmisén való részvétel nem helyettesíthető, több helyen van online vagy televíziós miseközvetítés, hogy megerősítést, vigasztalást és bátorítást nyerjenek azok, akik most nem tudnak részt venni vasárnapi és ünnepnap szentmisén. A közvetítések rendjéről felületeinken folyamatosan tájékoztatást adunk.”

Az alábbiakban a teljesség igénye nélkül közöljük, hogy mely magyar és idegen nyelvű szentmise-közvetítésekbe lehet bekapcsolódni.

TELEVÍZIÓK

Duna TV

Minden vasárnap 11 órától élő szentmise-közvetítés a budapesti Szent István-bazilika Mária-kápolnájából.

Apostol TV

Hétfőtől szombatig 8 órától (élő) és 17 órától (ismétlés), vasárnap 10 órától (élő) és 17 órától (ismétlés). Nézhető a www.apostol.tv oldalon.

EWTN / Bonum TV

Minden nap magyar nyelven: 8.30-kor (élő), 12 órakor (ismétlés), 17 órakor (élő), 20 órakor (ismétlés). Minden nap angol nyelven: 14 órakor *EWTN Daily Mass* (élő) az EWTN központjából, Alabamából (USA). Megtalálható a nagyobb kábelszolgáltatók csatornakiosztásában, és nézhető a www.katolikus.tv oldalon.

Debrecen Televízió

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyházban *Palánki Ferenc* debrecen-nyíregyházi megyéspüspök november 15-étől visszavonásig minden vasárnap 11.30-tól mutat be szentmisét a debreceni Szent Anna-székesegyházban, amit a Debrecen Televízió közvetít.

RÁDIÓK

Magyar Katolikus Rádió

Minden hétköznap reggel 7 órától, vasárnap délelőtt 10 órától. Hallgatható a www.katolikusradio.hu honlapon.

Szent István Rádió, Eger

Élő közvetítés hétfőtől szombatig reggel 7 órától, vasárnap délelőtt 10 órától az egri bazilikából. 18 órakor rózsafüzért imádkoznak a Szent István Rádió egri stúdiójában. Hallgatható a www.szentistvanradio.hu honlapon.

Mária Rádió

Hétköznap 9 órától, szombaton 18 órától, vasárnap délelőtt változó időpontban. Hallgatható a www.mariaradio.hu oldalon.

Felvidéki Mária Rádió

Hétfőtől péntekig 9, 15 és 18 órától, szombaton és vasárnap 15 és 18 órától. Hallgatható a www.mariaradio.sk oldalon.

Erdélyi Mária Rádió

Hétfőtől szombatig 8 és 18 órakor (magyar idő szerint 7 és 17 órakor). Vasárnap délelőtt és délután. Hallgatható a www.mariaradio.ro honlapon.

Hol és mikor követhető élő szentmise-közvetítés?

További összegyűjtött lehetőségek a *Magyar Kurír* oldalán: www.magyardurir.hu

ROVAT: IMAÓRA

Elváltakért és egyedülállókért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 16 órakor a budapest-belvárosi Szent Mihály-templomban (Budapest V. kerület, Váci u. 47/b).

A Boldogasszony Imaszövetség tagjai a kért imaszándékok mellett rendszeresen másért is fohászoknak égi Édesanyánkhoz a hét minden napján: hétfőnként az egyedülállókért és a magányosokért, keddenként a katolikus oktatási intézményekért és a fiatalokért, szerdánként az állami és az egyházi vezetőkért, péntekenként az idősekért, a betegekért és a szenvedőkért. Továbbra is szeretettel várják a híveket a tagok sorába. Csatlakozni az egész év folyamán bármikor lehetséges. Bővebb információ: <https://pecsigyhazmegye.hu/cimke/ima-szovetség>

A Szent Imre-kápolna Szeretetláng-imacsoportja minden programját megtartja. Az eredeti időpontokban továbbra is otthonainkban imádkozunk. A résztvevők áldást kapnak a megadott időpontban az Oltárizsentséggel. Honlapunkon keresztül elérhetők vagyunk (www.szeretelhang.info.hu). Program: január 21-én, csütörtökön 18 órakor szentségimádás édes hazánkért. Január 24-étől február 1-jéig kilencedet végzünk 16 órától, így készítve fel lelkünket a február 2-ai Szeretetláng-ünnepre.

Nagykilenced – Közös készülődés Szent Rita ünnepére. Budapest központjában található a Szent Rita-templom (1081 Budapest, Kun utca 5.), ami az egyik legismertebb és leglátogatottabb kis templom Pesten. Szent Rita élete viszontagságos volt, sok-sok megpróbáltatással, éppen ezért nehéz sorsú lányok, édesanyák és asszonyok fordulnak hozzá, a lehetetlen ügyek közbenjárójához, hogy segítséget kérjenek tőle. Ünnepe május 22-én van, melyre tisztelői lelkigyakorlat-sorozattal készülnek. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebé, ezért 15 héten át tart az imádságos lelkigyakorlat, mely egyben előkészület is a szent ünnepére. Ebben az évben a reggel 8 órakor kezdődő szentmisében dr. Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára tartja a lelkigyakorlatos felkészülést, melynek mottója: *Élő vizek forrásánál. Elmélkedések a Jézus Szíve litániáról.* Az első találkozás 2021. február 4-én, csütörtökön 8 órakor lesz, melyre mindenkit szeretettel várunk. Ha személyesen nem tud rész venni a szentmisén, a következő lehetőségek segítségével kapcsolódhat be a lelki felkészülésbe: élő közvetítés a <http://www.facebook.com/kalman.toth.520357> oldalon, a későbbiekben a <https://szent-rita-plebania.hu> oldalon.

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartási ideje

Hétfő – péntek: 10 – 16.30 óráig. Telefon: 1/203–8912

Plébániairoda nyitvatartási ideje

Hétfőtől péntekig: 10 – 11.30 és 13.00 – 16.30. Tel./fax: 1/203–8915

Templomunk miserendje

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00. Szombaton 7.00, 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.

Internet: <http://szentgellertplebania.hu>

E-mail: iroda@szentgellertplebania.hu

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az *Új Ember* hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében adja meg az ünnepelt nevét és a települést, ahol él az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

Nem tud dönteni? Mi megkönnyítjük a választást.

AJÁNDÉKOZZON UTALVÁNYT, MELY LEVÁSÁROLHATÓ AZ *Új Ember* KÖNYVESBOLTBAN.

ELÉRHETŐSÉGEINK:

1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8. (Kárpátia-udvar)
Telefon: (06/1) 266-0845; webbolt: bolt.ujember.hu

A hirdetések tartalmáért

és azok valóságáért a hirdető vállal felelősséget.

ÁLLÁS

ÓRBOTYÁNI HARANGÖNTŐDÉBE munkatársakat keresünk! Érdeklődni a 06/30-728-8161 vagy 06/30-948-9575 telefonszámon lehet.

81 ÉVES, JÁRÓKÉPES IDŐS hölgy gondozáshoz, ellátáshoz, háztartási napi munkák elvégzéséhez megbízható segítőt, gondozót keres heti két alkalomra, pár órában napközben, lehetőleg délelőtt: 06/30-315-9208

ÁPOLÁS

IDŐSGONDOZÁST VÁLLAL a Máltai Szeretetszolgálatról nyugdíjba ment gon-

dozó, akár ottkálással is. Lehetőleg metróval közelében. T.: 06/70-207-1195

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154 – nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

TÁRSKERESŐ

SZENT RITA, SEGÍTS, hogy megtaláljuk egymást! Katolikus, vallását gyakorló,

független vagy özvegy férfi ismeretséget keresem, aki diplomás, magas, sportos testalkatú (40–45 éves). Orvosként dolgozom, egy-két gyermekét szeretettel otthonomba fogadnám. E-mail-címem: alfold2021@gmail.com

172 CM MAGAS, 45 ÉVES NŐ Budapestről, illetve Pest megyéből megismerkedne férfival házasság céljából. T.: 06-30/476-4099 az esti órákban.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Vezető szerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő: Körössy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fabián Attila, Gáts Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nárcisz

Olvasószerkesztő: Kodítek Bernadett

Korrektor: Vámosy Erzsébet • Tördelés: Bukovszki Antal

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán és a Digitalstandon

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2021. JANUÁR 18.

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3790; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Végidőkben élünk?

Székely János püspök előadása a Jelenések könyve alapján

Az Emmánuel közösség Rázós kérdések című programsorozatának Székely János szombathelyi megyéspüspök volt a vendége január 14-én. A főpásztor a végidőkről és az idők jeleiről beszélt, elsősorban a Jelenések könyve alapján. A járvány miatt az eseményre az online térben került sor.

Az Emmánuel közösség nevében Péri Márton köszöntötte a nagyszámú érdeklődőt, majd Varjas Adrienn vezetésével néhány dicsőítő dal eléneklésével hangolódhattak rá a résztvevők az előadásra.

„Szent Pál apostol mondja, ne engedd, hogy legyőzzön a rossz, inkább te győzd le a rosszat jóval. Igaz ez a járvány napjaira is. Ne engedjük, hogy üres időszak legyen számunkra, ne csak a végét várjuk, hanem engedjük, hogy az Úristen ezáltal is alakítson és neveljen bennünket” – kezdte előadását Székely János püspök.

Gyakran hallunk a Szentírásban és az Egyház tanításában is az idők jeleiről. Jézus arra ösztönzi a tanítványokat, hogy ismerjék fel „az idők közepét”, azt az időszakot, amikor az örök Isten belép a világba.

A II. vatikáni zsinat szerint az idők jelei azt jelenti, hogy minden korban vizsgáljuk meg, merre vezet bennünket a Szentlélek, mi a küldetésünk. A tanítványok ezt kérdezik Jézustól: „Mondd el nekünk, mikor történnek ezek, és mi lesz a jele annak, amikor mindez teljesedni készül?” (Mk 13,4). A mai emberre is ez a magatartás jellemző: tudni szeretné, mikor jön el a vég, és mik lesznek a jelei. Jézus nem arra hív, hogy számoljunk a napokat, hanem arra, hogy ismerjük fel őt.

III. Ince pápa (1198–1216) a hagyomány szerint látott egy álmot, melyben egy titokzatos alak megtámasztja az omladozó lateráni bazilikát. Később rádöbrent, hogy ez az ember az eléje járuló Szent Ferenc. Ince pápa felismerte az idők jeleit, és igent mondott a ferences közösségre. Szent II. János Pál is olvasta az idők jeleit, és arra hívott, hogy ne féljünk; ezt üzent az egész világnak, de leginkább a kelet-közép-európai országok népeinek.

Székely János püspök ezután a Jelenések könyvének értelmezésére tért

rá. Elmondta, hogy a műfaja apokaliptika, mely a történelem távlatait mutatja be az olvasónak. Az apokaliptikus művek általában üldözések idején születtek. Ez egyfajta „korabeli szamizdat”, amely jelképekben beszél arról, amit nyíltan nem lehetett hirdetni. A Jelenések könyve Domitianus császár idején (81–96) íródhatott, amikor a keresztényeket üldözték. A látnok Pátmosz szigetén él, és ír arról, hogy Pergamonban áll a sátán trónja. Itt működött ugyanis Asia provincia bírósága, ahol sok keresztényt ítélték halálra. A könyv az üldözött keresztény közösségnek szól.

A Jelenések könyvének jól felismerhető szerkezete van. A prológust követő első részben olvasunk a hét levélről, a hét pecsétről és a hét harsonáról, majd a másodikban ismét a hetes szám dominál: a látomások közé ékeződik a hét csésze szimbóluma. Az első négy pecsét feltörésénél találkozunk a négy lovassal, ami egy háború fázisaira utal. Az első négy harsona az egyiptomi csapások mellett a Jeremiás könyvből ismert, tengerbe hulló ürömről ír. A vizek vérré válása a vértanúk vérére utal, a négy élőlény pedig a világ alapelemeit szimbolizálja. A látomásokban megjelenő képek bibliai gyökereket, így például a tengerbe lenyeléséről vagy a Góg és Magóg elleni harcról Ezékielnél olvashatunk.

„A száznegyvennégyezer az üdvözültek teljességét jelenti, nem pedig azt, hogy csak ennyi ember fog üdvözülni” – folytatta Székely János püspök. Az „egy idő, két idő és fél idő” a teljességet jelentő hét fele, mely a bibliai szimbolikában a végidők előtti megpróbáltatásokra utal. A vadállat száma, a 666 három hatosból áll, mely – mivel csak majdnem hét – a tökéletlenséget fejezi ki. A héber betűk számértékeit figyelembe véve a szám jelentheti Néro császárt is.

A Jelenések könyvében konkrét utalásokat találunk korabeli történel-

mi eseményekre. A hét domb Rómára utal, a parázna asszony pedig a Római Birodalomra, a városoknak ugyanis az ókorban egy nőalak volt a szimbólumuk. A „senki se vásárolhasson vagy adhasson el, ha nem viseli a vadállat bélyegét: a nevét vagy a nevének számát” (Jel 13,17) a korabeli, istenkáromló feliratú pénzek használatát jelenti. A bűnös várost elpusztító sereg a pártusok hada, ezeknek a katonáknak volt kék és sárga a ruházatuk.

A Jelenések könyvének alapüzenete az, hogy „a történelem ura nem a vadállat, hanem a gyöngye Bárány, akit megöltek, de mégis él”.

A pecsétek feltörésével a történelem elindul a végső beteljesedés felé, mert a történelem Ura nem a Római Birodalom, hanem Jézus Krisztus, akinek a fején nem korona, hanem töviskoszorú van, és akinek trónszéke a kereszt.

A két tanú (Jel 11,1–14) a keresztény vértanúkra hívja fel a figyelmet, akiknek a jelentősége olyan, mint Mózesé vagy Illésé. Az üveg-tenger és Mózes éneke a Vörös-tengeren való átvonulást idézi fel. A történelem végpontja nem a bűnös Babilon, hanem a mennyei Jeruzsálem. A világ

Isten tenyerén van, mert ő az alfa és az ómega.

„A Jelenések könyve nem egy időszak, melyen be kellene azonosítanunk a történelem különféle szereplőit” – magyarázta a püspök. A Jelenések könyve egy hatalmas látomás, egy freskó, mely a történelmet irányító igazi erőre mutat rá. Nem az a dolgunk, hogy ég felé emelt tekintettel, megbabonázva várjuk az idők végét, hanem hogy tanúságot tegyünk az élő Krisztusról.

Szent István király sem az évezredvég jeleire figyelte, hanem kereszténynek tette az országát. Szent Ferenc, Kalkuttai Szent Teréz vagy Szent II. János Pál pápa sem a végidőre koncentrált, hanem megújította az Egyházat.

Ezek összefüggésében vajon mit mondhatunk korunkról? Mire hívja ma

az Egyházat a Szentlélek? Egy amerikai gondolkodó szerint a negatív értelemben vett globalizmusnak öt halálos ellensége van, melyeket mindenáron el akar pusztítani. Az első az Isten és a vallás, hiszen a legerősebben a Teremtőhöz kötődünk. A második a család, vagyis azok a szálak, amelyek a szüleinkhez, a házastársunkhoz és a gyermekeinkhez kötnek minket, a szingli ugyanis a legideálisabb fogyasztó, ő manipulálható a legjobban. A harmadik a nemzeti identitás, azaz mindaz, ami a nyelvhez, a kultúrához és az őseinkhez köt bennünket. A negyedik a föld, az ötödik pedig a közösségek. Felismerni az idők jeleit ma azt jelenti, hogy újrakötjük ezeket a szálakat.

Sok mai ember nemcsak Istentől, de az objektív valóságtól is elszakadt. A modern kultúrát „selfie-kultúrának” is nevezhetjük, melyben mindenki önmagát fényképezi, magára figyel, nem pedig a teremtett világra. Sokan szenvednek egyfajta belső ürességtől, depressziótól. Korunkat a környezet pusztítása és a vagyonkoncentráció jellemzi. A fejlett világ még tud védekezni a káros hatások ellen, de a föld elmaradottabb részén a szegényebb emberek

képtelenek erre. A jövedelemnövekmény egyre inkább a társadalom egy szűk részéhez áramlik. Magyarország egyik legnagyobb problémája pedig a demográfiai kihívás, hiszen az ország népessége egyre csökken.

A koronavírus elleni oltással kapcsolatban Székely János megjegyezte, hogy az oltóanyagok nagy részénél a tesztelés folyamán abortuszban elpusztított magzatok sejtjeit használták. A Hittani Kongregáció nyilatkozott, elutasítva az abortusz minden formáját, és felszólította az orvostudományt: etikailag elfogadható formában kutassa a gyógyítás lehetőségeit. Ugyanakkor hozzátették, hogyha súlyos helyzetben nincs más lehetőség, akkor elfogadható ez az oltóanyag is. Szomorú, hogy a mai orvostudomány számára egyedül a hatékonyság számít, és senkit nem érdekel, hogy az emberiség egy része számára az abortusz elfogadhatatlan.

„A mai világ legfőbb problémája nem a koronavírus” – állapította meg Székely János püspök. A világon évente körülbelül 42 millió abortuszt hajtanak végre, és 9 millió ember hal éhen. A Föld lakosságának 17 százaléka nem jut tiszta ivóvízhez.

Kérdésre válaszolva a Jelenések könyvében említett ezeréves országgal kapcsolatban a püspök rámutatott, hogy ez a kép az Őszövetséghez kötődik. A dávidi, csodálatosnak tartott uralom korát összekötötték a földön túli beteljesüléssel – így követi majd az ezeréves messiási uralmat a teremtés beteljesülése. A Jelenések könyvét akkor fogadta el az Egyház kánoninak, amikor – például Szent Ágoston révén – megállapítást nyert, hogy szimbolikusan kell érteni. Így az ezer év arra utal, hogy Isten országa a szeretet tettei által már itt épül közöttünk. Korunkban a világ számos pontján üldözik a keresztényeket, emellett egyfajta szellemi harcnak is részesei vagyunk. Ezért kell felöltönnünk „a hit pajzsát”, „az üdvösség sisakját” és „a Lélek kardját, vagyis az Isten igéjét” (Ef 6,16–17).

„Az Úristen arra hív, hogy olvassuk az idők jeleit. Krisztus az ajtóban áll, és kopogtat” – fejezte be előadását Székely János szombathelyi megyéspüspök.

Baranyai Béla

Kiemelt kép (archív): Merényi Zita

A látássérült gyermekeket gondozta

Elhunyt Fehér Anna nővér, a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthonának vezetője

„Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindazokkal, akik szerették és ismerték, hogy Fehér Anna nővér, aki a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthonának vezetőjeként évtizedek óta gondozta a látássérült gyermekeket, ma hajnalban hazatért megváltó Urához. Emléke örökké szívünkben él!” – adta hírül január 13-án az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye honlapja.

Fehér M. Anna gyógypedagógus, szerzetesnővér 1947-ben született Vértesacsán, ahonnan 1959-ben a családjával együtt Budapestre költözött. Tanulmányait – látássérültként – a Virányosi úti iskolában, majd a Táncsics Mihály Gimnáziumban végezte. A Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán tanult tovább, de egyházi kapcsolatai miatt kizárták az intézményből, így diplomáját csak később, 1979-ben szerezhette meg. Pedagógusként hét éven át dolgozott a Vakok Iskolájában, időközben titokban szerzetesi fogadalmat tett.

A budapest-felsővízvárosi Szent Anna-temp-lomban 1977-ben indult el a látássérültek lelki-

gondozása, amibe Fehér Anna is bekapcsolódott. Vezetésével 1982-ben alakult meg a látássérült gyermekek Szent Anna Otthona a Batthyány téren, azonban az alig száz négyzetméteres lakás hamarosan szűknek bizonyult. Az otthon 1989-ben átköltözött a XII. kerületi Mátyás király út 29. szám alá. Itt alakult meg a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthona, amelyhez ma már óvoda és általános iskola is tartozik. Itt az országban egyedülálló módon mozgásszervi fogyatékkal élő látássérült gyermekeket is befogadnak.

Kérjük Urunkat, hogy adja meg szolgálójának áldozatos életéért azt a jutalmat, amelyet az őt szeretőknek készített. Nyugodjék békében!

Fehér Anna a Szent Erzsébetről Nevezett Betegápoló Nővérek egyházmegyei jogú szerzetesközösségének tagja, magyarországi vezetője volt. A rendet, amely a ferences család tagja, 1626-ban Apollonia Radermecher alapította Aachenben. Hazánkban 1785 óta vannak jelen az Erzsébet-nővérek. Küldetésük a betegápolás és az idősgondozás.

Forrás: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye
Fotó: Merényi Zita

Megújulva várjuk az Új Ember könyvesboltban

Rövid szünet után, a karácsonyi nagyobb forgalommal járó fáradtságot kipihelve új bútorzattal, megszépült környezetben várjuk ismét vásárlóinkat az Új Ember könyvesboltban, Budapest belvárosában. Az alábbiakban, kedvcsinálóként, néhány kiadványunkra szeretnénk felhívni olvasóink figyelmét.

Farkas László *Misekalauz* című kötete egyedülállóan mutatja be azt, hogy a szentmisében való tudatos részesedés szinte automatikusan „magával hozza az élet átalakításának köteletségét, hogy bizonyos értelemben az egész élet »eucharisztikusá« váljék”. Kapcsolataink eucharisztikussá tételének lépcsőfokait pedig a szentmise egyes részeinek egymásra épüléséből lehet a legmeszebben elsajátítani. Ebben a könyvben helyenként életszerű, hétköznapi hasonlatok tesznek érthetőbbé nagyon mély teológiai igazságokat, máskor már-már misztikus hevítettségű gondolatfűzés vagy személyes tanúságtételek csapnak át váratlanul a legjózanabb kérdésfelvetésekbe vagy teológiai fejtegetésekbe. Emiatt nem könnyű, de izgalmas és közért-

hető olvasmány ez, amely jól alkalmazható egyéni vagy közösségi elmélkedések vezérfonalaként. Segítség a katechetikai és a pasztorális munkában éppúgy, mint a hitünkkel még csak ismerkedők számára. Az *Isten szava minden napra 2021* című könyv segítségével – melyet Vincenzo Paglia, a Sant’Egidio közösség spirituális felelőse írt – a Szentírás olvasmányain elmélkedhetünk.

Ez a kötet arra hív, hogy folyamatosan hallgassuk Isten szavát, és emeljük imára a kezünket, hogy az Úr továbbra is védelmezze a világot a gonosz ellen. Mert az imádságra mindig szükség van. Ebben az időben pedig, mondhatni, mindenki számára nélkülözhetetlen.

„Szó, ami szó, nem lehet könnyű férfinak lenni manapság egy katolikus templomban. Régóta nem tudunk mit kezdeni a harcos szentjeinkkel és kétezer éves történelmünk azon korszakaival, amelyekben a hitért való küzdelem, a férfias kihívások domináltak. Olykor mintha elhallgatnánk, talán kicsit szégyellnénk is az Egyház férfias történelmét. Ám ezzel tulajdonképpen magukra hagyjuk a férfiakat: küzdjenek meg a problémáikkal, ahogy

tudnak, de lehetőleg maradjanak meg annak az engedelmes »mama kedvencének«, aki nem sok vizet zavar” – írja *Hodász András*, a budapest-angyalföldi Szent Mihály-templom plébániai kormányzója a *Harcos és szerelmes* című könyv bevezetőjében. *Anselm Grün* bencés szerzetes kötete a Biblia ismert férfialakjait bemutatva igyekszik helyreállítani korunk megrendült férfiszerepeit.

Az *ÉLET-Forrás* című könyv is az Új Ember kiadványok sorozatunkban jelent meg. *Versegi Beáta-Máriának*, a Nyolc Boldogság közösség szerzetesének szépen illusztrált, *Az eucharisztikus élet lelkiisége és gyakorlata* alcímű kötete rendhagyó módon ismerteti a szentmise részeit. A szerző nem ismeretlen olvasóink számára. *Lehetőségek – a kiegészen innen és túl* című sikerkönyvében nagy hozzáér- tessel mutatta be, hogyan ismerhet- jük fel a kiegész jeleit, és mit tehet-ünk azért, hogy ismét helyes mederbe tereljük az életünket. A szerző azoknak ajánlja a könyvet, akik „bár érdeklődők, még soha nem vettek részt katolikus szentmisén, csak azért, mert úgy gondolják, hogy ennek a szertartásnak semmi köze

nem lehet az életükhöz. Azoknak, akiket már megszólított a harangszó, a templomi építésszel, a szent- ter, a liturgikus események, de ma- guknak sem tudják megfogalmazni, vajon mire is hívják őket mindezek. Azoknak, akik valaha rendszeresen jártak templomba, de már nem men- nek el a szentmisére, mert elvesztet- ték a kapcsolatot életük és a temp- lomban zajló liturgia eseményei kö- zött. Olykor mégis nosztalgiával gondolnak gyermek- és ifjúkoruk varázslatos lelki átéléseire, spirituá-

lis hangulatára. Azoknak, akik rend- szeresen járnak szentmisére. Vágya- koznak arra, hogy egyre jobban fel- fedezzék életük mindennapjaiban a szentmise titkát, s a szentmisében életük valóságát és emberi reménye- ik visszhangját”.

Varga László kaposvári megyéspü- sök *A bőrünk alá bújt Isten* című köte- tében a valódi istenkapcsolatról be- szél, a Szentlélekben való újjászüle- tésről, a megbocsátásról, de arról is, hogy mit jelent igazából a kereszthor- dozás. Átélmedett gondolatokat oszt meg velünk, nem véletlen, hogy minden szavát hitelesnek érezzük. Rendre visszatér arra a tapasztalatra, melyet az Oltáriszentség előtt imád- kozva élt meg. Az isteni jelenlétről mondja, hogy „Isten mindenütt ott van, de ember és Isten legfontosabb találkozási pontja az Eucharisztia”.

Az ajánlott kötetek és sok más kiadvány megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek 9–17 óráig; szerda 10–18 óráig) vagy megrendelhető az Új Ember online könyvárúházbán.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Kincs a gyerekek kezében

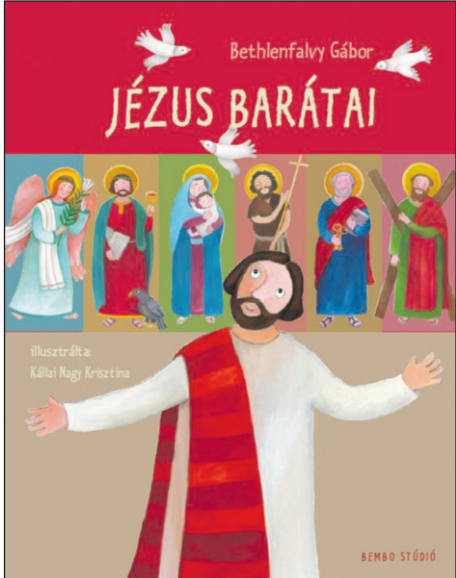
A díszes kivitelű könyv szereplői arkangyalok és emberek. A transzcendens és a földi lényekben közös, hogy valamennyien a megtestesült második isteni személy, a megváltó Jézus Krisztus segítői, követői voltak földi élete során.

Bethlenfalvy Gábor első története az angyali üdvözlést idézi fel. Azt az ese- ményt, amikor a mennyei Atya magához hívja a két arkangyalt: az égi seregek vezérét, Mihályt és hírnökét, Gábort, s közli velük, hogy elérkezett az idő, ő ma- ga ölt emberi alakot egyszülött Fia képe- ben, s barátként, testvérként szólítja meg az embereket, feláldozza magát a bűnei- kért, és ezzel pecsételi meg a velük kötött új és örök szövetséget. A „asztaféleség- nél” három „fényes alak” foglal helyet, „mintha egyetlen nagy tűz három láng- nyelvre oszlana”. De a tűz nem fenyege- tő, az arkangyalok is érezték, hogy „bár mindennél hatalmasabb, a szeretet me- lege árad belőle”. A jelenet eszünkbe jut- tathatja *Andrej Rubljov* minden korban érvényes Szentháromság-ikonját.

A Szent Család életében a csodálatos- nál csodálatosabb eseményeket nyugal- masabb korszakok követik, amikor nem történnek nagy dolgok, békében múlik az idő. De Szűz Mária a szívébe zárta mindazt, amit a mozzgalmasabb idősza- kokban hallott, látott, és el-elgondolko- zott rajta. Szent József, hűségesen teljesít- ve az Úrtól kapott küldetését, nyugodt lélekkel halt meg. Életének utolsó per- ciben az egyik oldalról Jézus, a másik ol- dalról Szűz Mária fogta a kezét, megada- tott neki a jó halál kegyelme.

A többször hibázó, önmaga erejét és Jézus szavait időnként rosszul megítélő,

Mesterét háromszor megtagadó Péter, amikor Jézus rábízta az Egyház vezeté- sét, magába száll, számvetést készít. Nem érzi elég erősnek magát ahhoz,

hogy véghezvigye a küldetését, mégis el- fogadja: „Ha az Úr szavára képes voltam a vízen járni, akkor most sem fogja hagy- ni, hogy kudarcot valljak.”

Lévi Máté, az adószedő gatlástalanul becsapja mindazokat, akik nem értenek a pénzügyekhez, és ebből meggazdagszik. Csak az őstőneinek él, magányos estéit azzal tölti, hogy az összeharcsolt pénzt költi. Élete sivár, ő maga is életunttá vá- lik, de szíven ütik a csodatévő Jézus sza- vai: „Nem az egészségeseknek, hanem a betegeknek van szükségük orvosra. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösök megtérjenek.” Máté életútja azt bizonyítja, hogy nincs

elveszett lélek. Ha valaki nyitott Isten szavára, bármikor válthat, és a kárhizat- ba vezető széles útról áttérhet a szűk ös- vényre, melynek végén ott a kapu az üd- vösségre.

Tamás hitetlenkedése a könyv írója szerint nem volt hiábavaló, mert a feltá- madt Krisztus ránk hagyott egy nagyon szép és fontos gondolatot: „Boldog, aki nem lát, és mégis hisz!” „Mily sokat mon- dogatják ezt azóta is azok, akik nem Jézus korában éltek, mégis hiszik a feltámadását!”

Bethlenfalvy Gábor könyvében a könnyed, közvetlen írói stílusnak kö- szönhetően meglevenednek előttünk a jól ismert evangéliumi történetek: élet- szerűvé válnak, megszólítanak bennün- ket, elgondolkoztatnak. Az író történészi munkát is végzett, minden szereplőről bemutat róla készült tárgyi, képzőművé- szki emlékeket. Az önmagában is színvo- nalas munka értékét növelik *Kállai Nagy Krisztina* színes illusztrációi, melyek tö- kéletesen illeszkednek az elbeszélések hangulatához, a szereplők jelleméhez.

A kötethez *Székelty János* szombathelyi megyéspüspök írt előszót: „A Jézus ba- rátairól szóló könyv (...) kincset ad a gyerekek kezébe. Betölti a képzeletvilá- gukat fénnel, a szeretet, a hit, a nagylel- kűség, a tisztaság, az önfeláldozás nagy példáival.”

(*Bethlenfalvy Gábor: Jézus barátai. Bembo Stúdió, 2020*)

A kötet megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Feren- ciekt tere 7–8. Nyitvatartás: hétfő, kedd, csü- törtök, péntek: 9–17 óráig; szerdán 10–18 órá- ig) vagy megrendelhető az Új Ember online könyvárúházbán.

Bodnár Dániel

A bakonybéli bencések megáldották a Gerence-patakot

A Szent Maurícusz Monostor Facebook-oldalán tették közzé azt az imádságot, amely a január 10-i patakme- gáldás során hangzott el.

Urunk, Istenünk, aki jelen vagy a minket körülvevő termé- szetben, és szeretetteddel ölelsz körül bennünket! A terem- tés- kor a te Lelked lebegett a vizek fölött, és az üdvösség története során számtalanszor adta erődöt a víznek, hogy csodáidnak eszköze legyen. A mai napon megünnepeltük, hogy szeretett Fiad alámerült a Jordán folyóban, s ezzel kinyilvánítottad köz- tünk való létedet és megváltó akarodat.

Kérünk, Szentlelked erejével áldd meg és szenteld meg en- nek a pataknak a vizét! Adj egészséget, megtisztulást és meg- szentelődést mindazoknak, akikhez ez a víz elér, mindazok- nak, akik érintik ezt a vizet! Éltesd általa a növényeket és az ál- latokat, szálljon áldás általa községünkre és az ide érkező ven- dégekre! Órizz meg patakunkat szelídségben, óvj meg minket az áradó vizektől és az aszálytól!

Ezt kérjük tőled, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké! Ámen.

Forrás és fotó: Szent Maurícusz Monostor Facebook-oldala